

1001 ROMAN

SAY

15 KU

1001 ROMAN

SAHİBİ VE UMUM
NEŞRİYAT MÜDÜRÜ:

TAKSİN DEMİRAY

YAZI VE. TEKNİK
İŞLERİ SEKRETERİ:

SEDAT AKPINAR

Her Hafta Pazarı Günü
Çıkarılır Gençlik Mecmuası

ABONESİ:

Altı aylığı 26 sayı 390 kuruş.

Yıllığı 52 sayı 780 kuruş.

ADRES:

Ankara Cad. No. 36 - İstanbul

Telefon: 28714

Çıkarıcı: TÜRKİYE YAYINEVİ

Baskı yeri: TÜRKİYE BASIMEVİ

İÇİNDEKİLER:

SİNEMA AKTÜALİTESİ

Haberler

ÖLÜM CASUSU

Roman

GÜMÜŞ BİLDİRCİN

Hikâye

BUGÜNÜN HÂRİKALARI

Resimli Bilgi

LABORATUVAR

Resimli Bilmeceler

CLARK GABLE

Portre

TEHLİKELİ ORTAKLAR

Film Hikâyesi

GİZLİ MEKTUP (- 9)

Resimli Roman

KİM KAZANIRSA

Hikâye

KARİKATÜR

(Kapağımızdaki resim: Por-
tre yazımıza aittir.)

29 Temmuz 1946

SİNEMA Aktüalitesi

YENİ BİR PİLOT

Son zamanlarda meşhur olan kadın yıldızlardan Yvonne De Carlo «Fandango» isimli filmini bitirir bitirmez havacılık dersleri almağa başlayacak. Güzel yıldızın pilotluğa karşı müthiş hevesi var.

TOKAT

Rita Hayworth son çevirdiği «Gilda» isimli, filmde rol icabı filmin erkek yıldızı Glenn Ford'tan bir tokat yiyor. Bu tokat sahnesi Glenn'i çok yormuştur. Çünkü kalbi Rita'ya bir türlü tokat atma-ya razı olmuyordu.

TALİHLİ AT

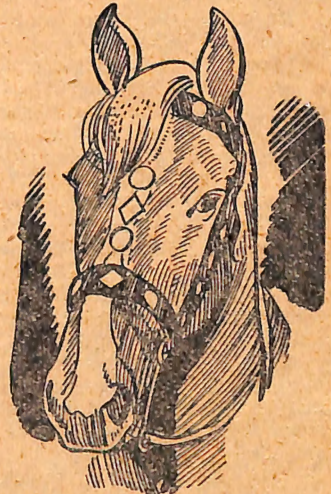
Meşhur kovboylardan Roy Rogers ayda ortalama hesapla hayranlarından 55000 mektup alır. Bunlardan 160 tanesi kendisi gibi meşhur olan atı Trigger'e gelir. Hayranları ondan ekseriyetle güzel atının egersiz resmini isterler.

RENKLİ BİR FİLM

«On Küçük Zenci» filmi-
nin başrolünü oynayan Louis
Hayward, Pasifik'teki Tara-
wa adalarında Japonlarla ya-
pılan savaşı tamamen renkli
olarak filme almıştır. Yakı-
şıklı yıldız son zamanlarda
«Demir Maske» ve «Monte
Kristo'nun Oğlu» filmlerinde
görmüştük.

KİMLER OYNADI?

1885 te Owen Wister'in
yazdığı «The Virginian - Vir-
ginia'lı» isimli kovboy roma-
nı şimdiye kadar üç defa
filme alınmıştır. Birincisi
1914 te olup başrolünü o va-
kitlerin meşhur yıldızı Dus-
tin Farnum oynamıştı. 1929
da ikinci çevriliste Gary Co-
oper oynamıştır. Şimdi de Joel
McCrea oynuyor.

Bunu söyledikten sonra saati yerinden çıkarak yere indirdi. Cakson'a uzattı:

— Bundan ötesine ben ka-
rışmam dostum. Fakat içini
açıp bakarsak epey meraklı
seyler öğreneceğimizi zanne-
diyorum.

SAATTEKİ ESRAR!

Masanın üzerindeki dikta-
fonun vızlamasını hatırlatan
ses duyuldu. Cakson iğilerek
bir düğmeye bastı:

— Mister Cakson atölye-
den Mister Anderson tetkik-
lerinin neticesini bildirmek
için sizi görmek istiyor.

— Söyleyin gelsin!

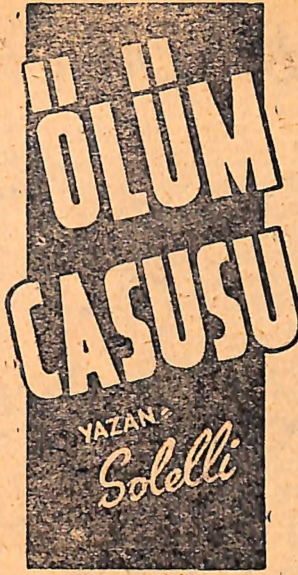
Cakson'un emniyet direk-
törlüğündeki odasında idiler.
Sacayağı tamamdı. Valter
geniş bir koltuğa gömülmüş,
elini şakağına dayamış, gece
bir türlü tamamlıyamadığı
uykusunu hafif gekerlemeler-
le gidermeğe çalışıyordu. Ce-
vat Altan ayakta idi. Kafesli
pancurların aralığında so-
kaktaki kalabalığa bakıyor-
du. Daha doğrusu bakıyor
görünüyor, kafasında dola-
şan çeşitli düşünceleri bir ka-
hba sokmağa çalışıyordu.
Cakson ise masasının başın-
da idi. Biraz evvel atölyeye
haber göndermiş, hastahane-
den getirilen saat üzerinde
yapılması lâzım gelen ince-
lemelerin neticesini öğren-
mek istemişti.

Kapı açıldı. Koltuğunun
altında bir paketle beraber
bir adam girdi. Paketi ma-
sanın üzerine koydu. Valter
silkinererek yerinden kalktı.
Pencerenin önünden ayrılan
Cevat'la birlikte masaya yak-
laştı.

Paket açılarak saat mey-
dana çıktı. Anderson ciddi
bir tavırla anlatmağa başla-
dı.

— Saat elektrikle işliyen
son sistem duvar saatlerin-
dendir. İçi gayet temiz oldu-
ğuna göre son günlerde bir
mütehassıs elinden geçmiş
olacak. Saatte anormal bir
taraf yok. Gayritabii olan
şey şu küçük makinedir.

Bunu söyliyerek saatin

Resimleyen : SURURI

aşağı tarafına yerleştirilmiş
olan bir kol saati büyüklü-
ğündeki makineyi gösteriyor-
du.

— Bu makine kurulmuş
alelâde bir yaydan ibarettir.
Bu yayı tutan bir kol vardır.
Bu kol ayrıca minik bir saate
merbuttur. Bu saat muayyen
bir zamana ayar edilir. O a-
yar edilen zaman geldi mi
kol çekilir ve böylece boşa-
lan yay, önüne konmuş her-
hangi bir şeyi ileriye doğru
buradan fırlatıp atar.

Anderson, bunu söyledik-
ten sonra saatin kapağını
kapadı. Parmağıle kapağın
kenarındaki mavun çerçeve-
nin üzerinde, 6 rakamının
alt tarafına gelen yerdeki in-
cecik bir deliği gösterdi:

— Atılan şey işte buradan
çıkıştır, dedi.

Cakson çenesini kaşıya-
rak sordu:

— Bu aleti buraya muhak-
kak bir saatçinin koyması lâ-
zım mıdır?

— Hayır. Herhangi bir
kimse koyabilir. Hattâ bana
kalırsa saatçi koymamıştır,

diyebilirim. Yayın fırlattığı
nesnenin çıkış zaviyesi ga-
yet dikkatle hesaplanmak i-
cap eder. Aksi takdirde atı-
lan şey hedefe ulaşmaz. O-
nun için daha ileri giderek,
saate bu aleti yerleştirenin,
kapaktaki ince deliği açanın
hedefle saat arasındaki me-
safe ile zaviyeyi gayet iyi he-
saplayabilecek birinin oldu-
ğunu söyleyebilirim.

Cakson: «Soracağınız bir-
şey var mı?» der gibi Valter'
le Cevat'ın yüzüne baktı. On-
ların sustuklarını görünce
Anderson'a:

— İzahatınıza teşekkür e-
derim, dedi. Gidebilirsiniz.

Adam gittikten sonra tek-
rar yalnız kaldılar. Cakson:

— Ne dersiniz baylar? di-
ye sordu.

Valter omuzlarını silkerek
odanın içerisinde bir aşağı
bir yukarı dolaşmağa başla-
dı:

— Diyecek birşey yok, her-
şey meydanda. Anderson'un
hakkı var. Bu işi yapan sa-
atçi, şu veya bu değil. Düpe-
düz hastahänenin içinden,
Odanın vaziyetini yakından
bilen biri. Evvelâ mektuplar-
la Keyt'in asabını bozdu. Son
mektupla onu büsbütün çılgı-
na döndüreceğini biliyordu.
Ölüm anı yaklaşınca onun
zaptedilmez bir hâl alacağını
da kestiriyordu. Katil çok ze-
ki bir adam doğrusu. Keyt
zaptedilmez bir hale gelecekti,
ama onu bu odadan çıkara-
cak mı idik? Hayır. Onu
çıkarmadığımız takdirde ka-
tilin odaya gelip, onu orada
vurmak isteyeceğini, tahmin
ettiğimizi de biliyordu. Bu
sebeple Keyt'i mutlaka oda-
da tutabilmek için karyolaya
bağlıyacaklık. İşte saatteki
yayın fırlatacağı zehirli iğne,
Keyt'in yatakta bağlı olarak
arka üstü yatışına göre, göğ-
süne veya boynuna vuracak
surette hazırlanmıştı. De-
lik de bu zaviyeye göre açıl-
mıştı.

Cakson başını salladı:

— Evet, bütün bu anlat-
tıkların doğru. Fakat bunu
kim hazırladı?

— Dedim ya, hastahane-

dekilerden biri. Onu bulduğumuz zaman etrafa ölüm saçan casusu da bulmuş olacağız.

— Hastahanedekileri sorguya çekmek lâzım.

Cevat Altan burada söze karıştı:

— Onlardan hiçbir şey öğrenemeyeceğini ben sana garantileyebilirim.

Cakson güldü:

— O garantiyi ben senden evvel kendime verdim. Fakat yüzde bir ihtimal dahi olsa bu soruşturmayı yapmak lâzım.

Soruşturma yapıldı. Keyt'in odasına girip çıkan bütün hastabakıcılar, başhemşire, Dr. Şayner, saati tamir eden saatçi birer birer sorguya çekildi. Başhemşire:

— Bundan birkaç gün evvel, dedi. O sabah Bay Keyt'in odasında nöbetçi o-

lan hastabakıcı bana raporunu verirken saatin bozuk olduğunu bildirdi. Hastahane-nin dahili direktörü olmadı-ğından bu işlerin bir kısmına ben bakarım. Salâhiyetim haricinde gördüklerimi de Dr. Şayner'e sorarım. Saatin derhal tamire yollanmasını söyledim. Kapıcının yamağı Havzer o gün öğleden sonra saati saatçiye götürdü. Saat ertesi günü geç vakit geldi. O gece hastayı rahatsız etmemek için yerine taktırdım. Odama aldım. Daha ertesi günü birçok işler çıktı. Bir aralık saati unutmuştum. Ancak öğleden sonra takılabildi.

— Yani cinayet gecesinin günü değil mi?

— Evet.

— Peki saati odanızın ne-resine koydurmuştunuz?

— Daha doğrusu benim dairem birbirine geçen iki odadan meydana gelmiştir. Biri çalışma ve oturma odam.

Diğeri yatma odam. Kapıdan ilkin çalışma odama girilir. İşte bu odada kapının yanında duran masanın üzerine konmuştu.

— Saat tamirden geldiği zaman onda bir gayritabiiplik gördünüz mü?

— Hayır, dikkat bile etmedim.

— Odanıza kimler girer?

— Lüzum olduğu zaman her hastabakıcı beni gelip odamda görebilir.

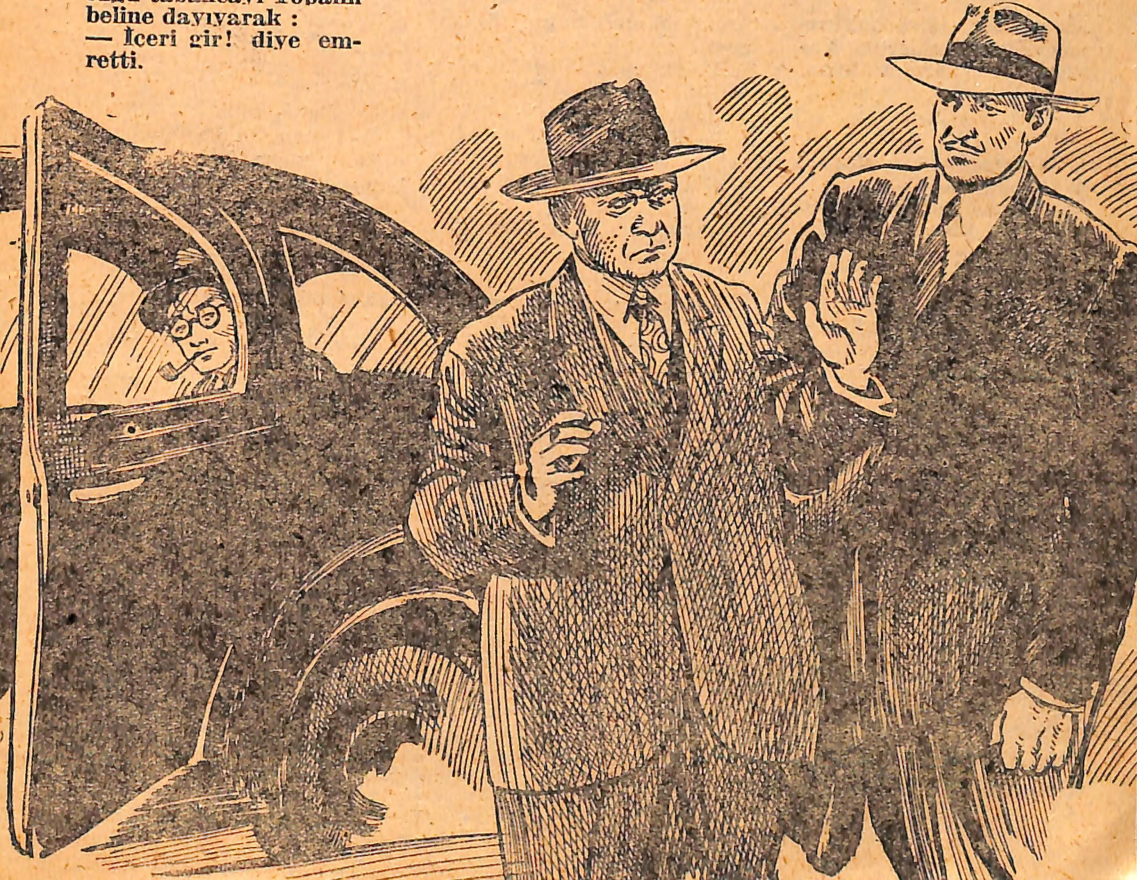
— Peki o gün kimler odanıza girdi hatırlıyor musunuz?

Başhemşire bir an duraldı. Sonra mütereddid:

— Birkaç kişi girip çıktı. Fakat bu gelip gitmeler hergünkü vakalardan olduğu için katiyen hatırlıyamıyorum.

— Saatin odanıza konduğu zamandan, yerine asıldığı zamana kadar masanın üzerinde bulunduğu emin misiniz?

Sağ eliyle cebinde tuttuğu tabancayı Topalın beline dayıyarak :
— İceri gir! diye emretti.

İşte, işte! diye haykırdı. Topal gidiyor. Yakahyalım onu Cakson.

Başhemsşire bir daha te-reddüt geçirdi:

— Kati birşey söyleyemem, dedi. Pek dikkat etmedim.

— Odanızdan çıktığınız zamanlar kapınızı kilitler misiniz?

— Hayır, lüzum görmem.

Başhemsşireye sorulan su-aller bukadardı. Ondan sonra saatçı çağırıldı. Saatçi ihtiyar bir adamdı:

— Hastahanenin saatle-rinin tamirlerini her zaman ben yaparım, dedi. O gün de bana bir saat getirdiler. Saa-tin cereyan geçen tellerinden biri kopmuştu. Basit bir ta-mirdi. Birkaç dakika içinde yapabiliirdi. Fakat işim pek çok olduğu için, getirene er-tesi gün uğrayıp almasını söyledim.

Cakson, ihtiyar adama sa-atin içinden çıkan aleti gös-terdi:

— Bunu saatin içine siz mi yerleştirdiniz?

Adam alete dikkatle bak-tıktan sonra başını salladı:

— Hayır. Bunu ilk defa sizde görüyorum.

Saatçinin de fazla söy-li-yecek bir şeyi yoktu. Cakson saati yerine asan hademeye de bir sual sordu:

— Saati sarken üzerindeki şu deliği gördünüz mü?

— Hayır. Hiç dikkat etme-dim.

— Ya saati ayar ederken şu yaylı aleti de mi görmediniz?

— Saati ayar etmek için kapağını açtığımız zaman or-taya kadran çıkar. Onu kal-dırmadığım için altında ne bulunduğunu göremem.

Sonuncu olarak doktor Şayner sorguya çekildi. O da hiç birşey bilmiyordu. Sadece iki gün evvel Keyt'i yokla-mağa gittiği sırada saatin ye-rinde olmayışı nazarı dikka-tini çektiğinden, hastabakıcı-ya ne olduğunu sormuştu. O zaman saatin tamir edilmek üzere gönderildiğini öğren-mişti.

Üç arkadaş hastahaneden ayrılıp otomobile bindikleri zaman Cakson:

— Ey... Söyleyin bakalım baylar! dedi. Soruşturmalar bildiklerimize birşey ilâve etti mi?

Valter acı bir gülüşle gül-dü:

— Daha doğrusu bilme-diklerimizden bir şey eksiltti mi? Bana kalırsa katil her-halde saati, başhemsşirenin o-dasında bulunduğu sırada o-radan almıştır. Bu daha zi-yade gece olmuştur, diyebilirim. Kadranı kaldırıp altına yay ve iğne yerleştirilmiş, sonra hem kadranın üzerin-de, hem de kapakta delik aç-ılmış ve tekrar başhemsşire-nin odasındaki eski yerine bırakılmıştır.

Cevat bir sual sordu:

— Peki yayı nasıl ayarla-dı? Biliyoruz ki bu ayar tam onikiye göre yapılmıştı. Ya saat yerine takıldığı sırada ayarı yapılrken akreple yel-kovan onikinin üzerine gel-seydi?.. O zaman saate bağ-lanmış olan kol kurtulup ya-

yı serbest bırakmıyacak mıydı? Bunun neticesi hademe bir yerinden vurularak dü-şüp ölecek, istenilen netice de elde edilmemiş olacaktı.

Valter izah etti:

— Böyle bir hata olamaz-dı. Çünkü katil saatin öğle-den sonra yerine asılacağını biliyordu. Akreple yelkovanı onikiyi beş veya on dakika geçer bıraktı. Farzedelim ki saat, o sıra yerine kondu. Akreple yelkovanı bulundukları yerden üçe doğru götürürken artık onikinin üzerinden ge-çirmeğe lüzum var mı? Yok tabii!..

Cevat altan cevap verme-di. Birdenbire kafasının için-de bir fikir parlamış gibiydi. Gözleri küçüldü. Camdan dışarıya bakıyor, hiç birşey görmeden sadece düşünüyordu. Fakat birdenbire bu dü-şüncesini altüst eden bir hâ-dise oldu. Yerinden fırlıya-rak:

— İşte, işte! diye haykırdı. Topal gidiyor. Yakahya-lım onu Cakson!

Valter'le Cakson afallamış-lardı:

— Hangi topal?

— Canım şu bastığımız e-ve gelip giden, Kâhya Grin'le buluşan herif yok mu? İşte o!

Emniyet müfettişi gazete-ci Cevat'ın gösterdiği tarafa bakınca mağazaların önünde, kaldırımında yavaş yavaş iler-liyen bir adam gördüler. A-damın bir ayağı aksayordu.

CİNAYET ZİNCİRİNİN BİR HALKASI

Cakson ileriye doğru eği-lererek soföre topalı gösterdi:

— Belli etmeden şu adamı takip et! dedi.

Bu takip on dakika kadar sürdü. Topal maksatsız dola-şıyordu. Bir aralık tenha yan sokaklardan birine girince Cakson tekrar soföre:

— Yaklaş! Emrini verdi.

Otomobil topalın hizasına sokulduğu sırada, Cakson bir-denbire kapı dışarı fırladı. Sağ eliyle cebinde tuttuğu ta-bancayı topalın beline dayıya-

rak:

— İçeri gir! diye emretti.

Topal, birdenbire neye uğradığını şaşırmıştı. Cakson'un tabancasının namlusunu belinde hissedince kaçamıyacağını anladı. Şaşkın şaşkın iki tarafına bakındıktan sonra otomobile girdi.

Hâlinde birşey anlamadığı belliydi:

— Ne oluyoruz? diye sor-du. Güpegündüz adam mı kaçıyorsunuz? Haberiniz olsun yakalanırsanız darağacı-nı boylarsınız.

Herifi Cakson'la Valter'in ortasına oturtmuşlardı. Cevat ara kanapelerden birini

açıp çöktü. Şoföre, doğru müdüriyete çekmesini söylediler. Otomobil birkaç dakika sonra büyük binanın önünde durdu. Topalı aralarına alarak çıktılar.

Cakson sivil memurlardan birini çağırdı:

— Bu adamı soruşturma odalarından birine koyun, dedi Biraz sonra gelip kendisini sorguya çekeceğim

Üçü birden Cakson'un odasına çıktılar Valter:

— Acele ettik, arkadaşlar, dedi. Bu yakalama işini ben pek beğenmedim. Birdenbire heyecana kapılıp ne yaptığımızı bilemedik. Şimdi ne

ile suçlu tutacağız?

Hakikaten bu nokta mühimdi. Üçü de bunu düşünmemişlerdi Cakson biraz durduktan sonra omuzlarını silk-ti:

— Olan öldü, dedi. Geri dönmemize imkân yok. Haydi şimdi gelin benimle de heriften birşeyler öğrenmeğe çalışalım.

Topalı soruşturma odasına götüren detektif onları dışarıda bekliyordu. Önlerine düştü. Beraberce karanlık bir odaya geçtiler. Bu odanın bir tek penceresi vardı. O da kalın bir stor perde ile

örtülmüştü. Orta yerde iki kanape duruyordu. Bunlardan birine Topal oturtulmuştu. Başucunda, ayakta resmi bir polis memuru duruyordu. Odanın orta yerinde, tavan-
dan sarkan geniş abajurlu gayet kuvvetli bir elektrik bütün ışığını Topalın üzerine sa-
lıyordu. Odanın diğer tarafları tamamen karanlıkta kalıyordu.

Cakson, herifin karşısındaki koltuğa geçip oturdu. Valter'le Cevat ve diğer sivil memura birer iskemle çekip Cakson'un yanına yaklaştılar. Topal gözlerini kırıştırarak Cakson'a baktı. Gayet sakindi. Biraz evvelki heyecanı geçmiş gibiydi:

— Beni niçin tevkif ettiniz? diye sordu.

Cakson hiç orah değildi. Oturduğu koltuğu gıcırdata gıcırdata:

— Adın ne? dedi.

— Robert Stern!

Derin bir sükût oldu. Sadece Cakson'un oturduğu koltuğu asap bozucu gıcırması işitiliyordu. Biraz sonra bir sual daha:

— Kâhya Grin'i tanır mıydın?

— Evet..

Topal Stern çekinmeden cevap vermişti.

— Ya Milyoner Forest'i?.

— Onu da tanırdım. Bana çok iyilikleri dokunmuştu. Beni severdi. Ara sıra bana yardımda bulunurdu. Evime gelir, beni arardı.

— Bronks'daki ev senin midir?

— Evet benimdir.

— Kâhya Grin'in senin evinde öldürüldüğünden haberin var mı?

— Hayır yok.

— Neden?

— Birkaç gündür eve uğramıyordum da ondan.

— Neden uğramıyorsun?

Robert Stern sinirli sinirli gülmeğe başladı:

— Keyfimin kâhyası mısınız yahu? Cahım istemiyor uğramıyorum.

(Arkası var)

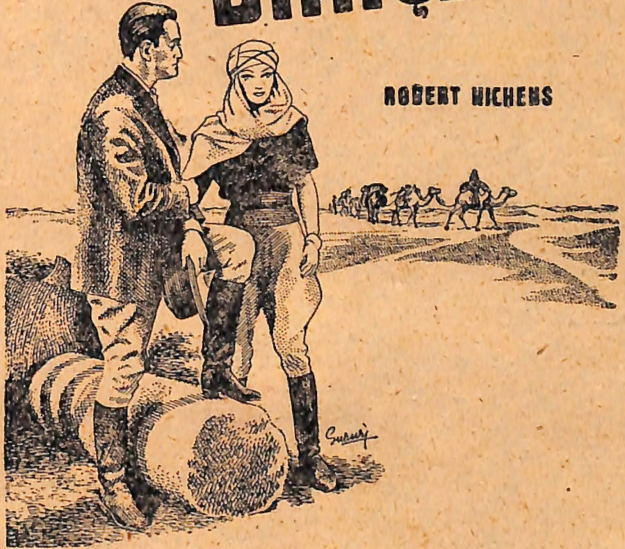
YILDIZ ROMANLAR

SERİSİNİN

ALLAHIN BAHÇESİ

ROBERT NICHENS

ÜÇÜNCÜ KİTABI

OLAN BU NEFİS ESER KENDİNE
HAS KAPAK BASKISI İLE HAZIR-
LANMIŞTIR. SERİNİN DİĞER Kİ-
TAPLARI KADAR KUVVETLİ VE
GÜZEL OLAN BU KİTABI MUHA-
KAK OKUYUNUZ

GÜMÜŞ BİLDİRCİN

Boynunda sazi, içinde sızı her adımda ağrıyan minicik ayaklarıyla Tuan-Tiu malikânesinin, beşinci mutfağının avlusuna girdi. Keten pantolonunun arkası yamalıydı. Küçük elleri, her türlü iş görmekten parça parça olmuştu ve üstü başı toz içindeydi. Çünkü kelimenin tam mânâsıyla bir sokak kızıydı.

Siyah kehribar rengindeki saçlarının önü kırkmalıydı. Arkası ise bilek kahlılığında örülmüştü. Zaten bir söğüt dalı kadar narin ve minyatür kadar ufak olan vücudu, gıdasızlıktan büsbütün çelimsiz görünüyordu. Fakat ince çizgili yüzünde, onbeş yaşının bütün taze güzelliği aşıkardı.

Beline eski bir dikiş torbası, boynunda sazi, içinde sızı, her adımda ağrıyan ufak ayaklarıyla, etrafı eski duvarlarla çevrili Pekin şehrinin kenar mahallelerinde dolaşarak yiyecek bir lokma, yatacak bir çatı altı arardı.

Civiltılı altın damlalar ve billür fısıkiyeler hâlinde döken sesiyle, Çin batakhanelerinin önünde şarkı söyler, polislin arkası dönük olduğu zaman da, kumar oynardı. Bir sokak kızı olarak doğduğu için, yaradılıştan kumarbazdı. Kaybedecek canından başka hiç birşeyi yoktu. Halbuki yepyeni bir hayat kazanabilirdi. Okuması yazması yoktu, fakat o güzel sesiyle kim rekabet edebilirdi? İstese, şimdiye kadar çoktan gözde bir şarkıcı kız olabilirdi. Fakat onun, ince kemikleri, resim gibi bir yüzü, uzun kirpikli çekik gözleri, düz bir burnu, dolgun kırmızı dudaklarının arasında ısıldıran bembeyaz dişleri vardı. Kendini, bir şarkıcı kızınkinden

den daha yüksek bir mevkiye layık görüyordu.

İşte onun için bugün Tuan-Tiu'nun evine girmişti. Tepsiler üstünde buram buram kokan yemekler taşıyan hizmetçilerin önünde yerlere kadar eğilirken, kollarındaki bilezikleri şingirdiyordu. Daha birinci mutfakta Tuan-

ÇEVİREN :

NIHAL YEĞİNOBALI

Resimleyen : FİRUZ

Tiun'nun çaycıbaşı Cü, onu tekmeliyerek kovunca ümidini kesmemiş, her adımda ağrıyan minicik ayaklarıyla ta beşinci mutfığa kadar gelmişti. Bu gece Tuan-Tiu malikânesinin altı mutfığı da işliyordu. Çünkü Bülbül Avlusunda ecnebi Şeytanı Con Leter'e ziyafet veriliyordu.

Çin'li kadınlarının minicik ayakkabıları içinde ağrıyan ayakları, onu mozayik taşlarla döşeli avlulardan avlulara sürüklüyordu.

Mihraplarda kimi gülmüşiyen, kimi somurtan Tanrılar vardı, lotusu havuzlarda da altın sefineler gibi süzülen mercan balıkları, uzun boyunlu kuğular... Rengârenk Çin fenerlerinin serptiği tiftrek ışıklar, azametli tavusların yıldız serpintili kuyruklarına vuruyordu.

Çamaşıranenin avlusundaki ipte unutulup kalmış gümüş işlemeli pembe bir kadın pelerini gördü. Tereddüt etmeden ilerleyip pelerini indirdi ve avludaki mihrabın beyaz mermer basamağına oturdu.

Boynunda sazi, içinde sızı

zıyla büyük Pekin şehrinin arka sokaklarında dolaşan Gümüş Bildircin, bu gece hayatı kumarında son kozunu oynıyacaktı.

Kendinden daha uzun boylu birisi için yapılmış olan pelerin, yamalı pantolonunu örtüyordu. Kuzguni saçlarına alev rengi bir çiçek taktı. Kulağındaki sarkık küpeleriyle, bileğindeki bileziklerini havuzun suyuyla ovup parlattı.

Mihraptaki Talih İlahı küçük köpeğin heykeli önünde diz çöktü ve kalbiyle dua ederken, zihniyle bu hayat oyununa kendi lehine ve aleyhine olan noktaları düşün-
dü.

Bir taraftan her türlü iş görmekten yarılmış tırnakları, çatlayıp kabalaşmış elleri vardı... Öte taraftan bir adamın avucunda yahut bir nilüferin ortasında durabilecek kadar ufak olan ayakları... Bir taraftan aşağı tabakadan gelmiş olması vardı... Bir taraftan da güzelliği ve sesi...

Pabuçlarının içinde her adım attıkça ağrıyan ayaklarıyla, lotus gölünün üstünde kırmızı bir alayimise-mayı andıran kavisli köprüden geçti ve Canavar Perdesine geldi. Üstüne kırmızı canavar resimleri oyulmuş olan bu perde, canavar nehrinin cinleriyle ifritlerinin geçmesine mâni olmak için konulmuştu. Çünkü perdenin öte tarafı, Bülbül Avlusuydu ve Bülbül Avlusunda Ecnebi Şeytanı Con Leter şerefine ziyafet veriliyordu.

Gümüş Bildircin, perdenin arkasından ziyafet masasını gözetledi. Genç Con Leter, ev sahibinin sağ tarafında oturuyordu. Sarı saçlarına ve

**Pekin şehrinin کنار mahallelerinde dolası-
rak yiyecek bir lokma,
yatacak bir çatı altı
aradı...**

mavi gözlerine rağmen Gü-
müş Bildircin onu yakışıklı
buldu. Çi'nin en kudretli, en
asil ve zengin adamı Tuan-
Tiu'yu ve arkadaşlarını bir-
kaç defa Pekin sokaklarında
görmüş olduğu için hemen
tanıdı. Olağanüstü keskin o-
lan kulakları, konuşulan her
kelimeyi duyabiliyordu. Bil-
hassa genç Ecnebi Şeytanı-
nın, Çince'yi bu kadar kusur-
suz konuşmasına hayran ol-
du. Hiçbir şeyi kaçırmıyan
gözleri, Con Leter'in çay fin-
canını sağına değil, soluna
koyduğunu farketti. Öyle ki,
ev sahibi Tuan-Tiu'nun finca-
nıyla misafirin fincanı yan
yana duruyorlardı.

Ziyafet masasında gergin
bir hava hüküm sürüyordu.
Con Leter, Çin'de demiryolla-
rı yapmağı taahhüt etmiş o-
lan bir İngiliz şirketinin ada-
mıydı. Mançukuko denilen
dağlık arazinin demiryolunu
yapmak ona düşmüştü. Bu iş-
te muvaffak olması çok şeye
bağlıydı: Hattâ nişanlısı gü-
zel Moli Rensov'la evlenmesi
bile...

Con Leter, Çin'de bulundu-
ğu için, Çinlilerin gizli, ka-
ranlık labirentlerle dolu olan
zihinlerini anlamasa bile, hiç
olmazsa onların suyuna git-

mesini bildirdi. Demiryolunun
plânını çizdiği vakit, rayla-
rın geçtiği yerlerin Çinlilerin
inandığı bir sürü iyi yahut
kötü ruhlar ve cinlerle mes-
kûn olduğunu öğrenmişti. Bu
batıl itikatlara doğrudan doğ-
ruya karşı gelmemiş, fakat
sonsuz bir sabırla yolundaki
güçlüklerin hepsini yenmişti.
Canavar nehrine gelinceye
kadar...

Canavar nehrindeki Bü-
yük su canavarı, Mançuku-
ko'nun en çok sevilen ve sa-
yılan canavarıydı. Con Le-
ter'in demiryolu bu canava-
rın uyuduğu araziden geçi-
yordu. Bu arazi de, Tuan-Tiu-
nun malikânesine dahildi.
Con Lester, Tuan-Tiu'yu kan-
dırmağa çalışarak:

— Nehir canavarının yata-
ğını bir mil şimale götürsek
olmaz mı? diyordu. Kumpan-
yamız bu yatak için yedi kat-
lı, gümüş çingiraklı bir pa-
goda ve yumuşak bir şilte
yaptırır sonra daima her tür-
lû esans bulundurur.

Tuan-Tiu aheste aheste
elindeki fildişi yelpazeyle oy-
nuyordu.

— Ey şerefli misafir! de-
di. Nehir canavarı dünya ku-
rullarını uyumak için Tuan-
Tiu malikânesinin hakir bir
köşesini seçmeğe tenezzül
etmiş. Onun bizlere bahsettii-
ği bu şerefe karşılık nasıl ol-
ur da biz onu rahatsız ede-
riz. Büyük misafirimiz...

Mançuryalı Ecnebi Şeyta-
nının önünde eğilirken, yan
gözle masadaki öteki Çinli-
lere baktı. Önceden kararlaş-
tırıldığına göre masadakile-
rin kaşları dümdüz duruyorsa,
Tuan-Tiu sözüne devam e-
decekti, hafifce kalkıksa ih-
tiyatlı olacak, hafifçe çatıksa
söylediklerini geri alacaktı.
Bütün o yay gibi çekik kaş-
ların dümdüz durduğunu gö-
ren ev sahibi:

— Çin'in en samimi esef-
lerini kabul edin, diyerek sö-
zünü bitirdi.

Tuan ailesinin en küçük
oğlu, anasının gözbebeği olan
Küçük Bey:

— Mesele şu ki Mister Le-
ter, dedi. Nehir canavarının

rahatı bozulursa, bütün Man-
çukkuo'ya felâket yağdırır.
Artık bu bahsi kapatalımda,
keyfimize bakalım. En iyisi
siz de tirenlerinizi dağın öte
tarafından geçirin. Gül itrin-
da yatmış bülbül dillerinden
buyurmaz mısınız?

Küçük Bey böyle dedikten
sonra, Ecnebi Şeytanının ö-
nünde eğildi ve ellerini çırpı-
rak:

— Orkestra birşeyler çal-
sın! diye emretti.

Fakat orkestranın Tuan-
Tiu'nun baş zevcesini eğlen-
dirmeğe gittiği anlaşıldı. Bu-
nu duyan Küçük Beyin çekik
gözlerinde bir öfke ışıltısı be-
lirdi.

— Ne? diye bağırdı. Kos-
koca Tuan-Tiu'nun ziyafetine
bir tek orkestra mı getirildi?
Baba bu nasıl iş? Artık bü-
büllerin mevsimi de geçti.
Misafirimiz yemeğini çalgı-
sız mı yiyecek?

Con Lester, bülbül dili
yerken, canavar perdesinin
arkasından onları seyredip
dinliyen Gümüş Bildircin
çoktandır beklediği fırsatın
gelmiş olduğunu anladı. Lo-
tus gölünün üstünden tolu
ay doğmuş ve ışıkları bu na-
rin sokak kızının ta ilikleri-
ne kadar işlemişti. Ay Gü-
müş Bildircinin en eski dost-
uydu. Kaç geceler gökyü-
zündeki bu anlaşılmaz yuvar-
lak yüzle konuşa konuşa uyu-
muştun.

Boynuna asılı olan sazı al-
dı ve bir bülbülün aşk nağ-
melerini taklit etti... Çin ba-
hçelerinin loş derinliklerindeki
bülbüllerden öğrendiği altın
damlalar gibi cıvıltılar ve bil-
lür ses fısıkiyeleri...

Kızıl dudaklarından er-
kek kuşun yumuşak ve his-
dolu çağırışı çıktı. Bunu dişi
kuşun billür cevabı takip et-
ti. Her türlü iş görmekten
çatlamış olan parmaklarının
temasıyla dile gelen saz,
dudaklarından çıkan nağme-
leri birbirine örüyordu.

Altın damlaları gibi cıvil-
tılar... Billür ses fısıkiyeleri...
Billür ses fısıkiyeleri... Yek-
pare elmasları andıran tek
notalarla süslenmiş iç titre-

tici sessizlikler... Birbiri ardından gelen şarkı sağınakları... Ateşli yalvarışlar... Kahkaha gibi cevaplar Tuan-Tiu malikânesindekileri ayağa kaldırdı. Senenin bu geç zamanında sevişen bülbülleri dinlemek için hemen kapılara, pencerelere, bahçelere doldular.

Tuan-Tiu, Leter'e doğru iğilerek:

— Sizin yüksek kulağınızı okşamak için mahsus yapılmış bir mucize, ey misafirin en yükseği! dedi.

Ziyafet masasındaki Çin büyükleri mest olmuş dinliyorlardı. Yalnız Limon Tuzu adında zekî bir kâhya kadın, canavar perdesinin arkasındaki kızı görmüş ve şüphelenmişti. Çünkü o gümüş tellerle işli pembe atlas, Tuan-Tiu malikânesinin aşırıde tezgâhlarında sırf Tuan-Tiu'nun baş zevcesi için işlenir-

Gümüş Bildircin, Tuan-Tiu'nun ayaklarının dibinde diz çöktü...

di. Limon Tuzu hakikaten bir kuş kadar hafif olan yalancı bülbülü yakasından tuttu ve ziyafet masasına doğru fırlattı.

Gümüş Bildircin, Ecnebi Şeytanının ayaklarının dibine düştü. Alev rengi bir çiçekle süslü olan siyah başı, genç Şeytanın ayakkabısına sürünüyordu. Gözler muhteşem atlasın altından görünen yırtık, tozlu pabuçlara çevrildi. Gümüş Bildircin, foyasının meydana çıktığına üzülüyordu, çünkü pabuçları eskitse bile, koskoca Çinde o nunkinden küçük ayak yoktu. Ağır ağır ayağa kalktı ve gözlerini indirerek bekledi.

Tuan-Tiu ailesinin en genç olan Küçük Bey, bu kalemle çizilmiş benziyen yüzün, bu dolgun kırmızı dudakların, siyah başın ve minik ayakların cazibesine hemen kapılmıştı. Elindeki yelpazeyi dudaklarına götürerek :

— Bir güvercine benziyor.

Diye fısıldadı ve kendi nişanlısı Erik Çiçeği'ni düşündü. Gerçi Erik Çiçeği, asıl Cien-Vu ailesinin kızıydı, a-

ma çirkin ve şişmandı ve her fırsatta aptal aptal gülerdi. Bu sokak kızı, annesinin pelerinini aşırılmış olan bu hırslı, Erik Çiçeğiyle mukayese edilince ne kadar taze ve cana yakındı! İhtiyar Tuan-Tiu bile kızdan hoşlanmıştı:

— Sen bülbül müsün çocuk?

Diye sordu ve Gümüş Bildircin, Tuan-Tiu'nun ayaklarının dibinde diz çöktü.

— O atlas cübbeyi nerden buldun? Biliyorsun ki biz hırslıları kamçılarız.

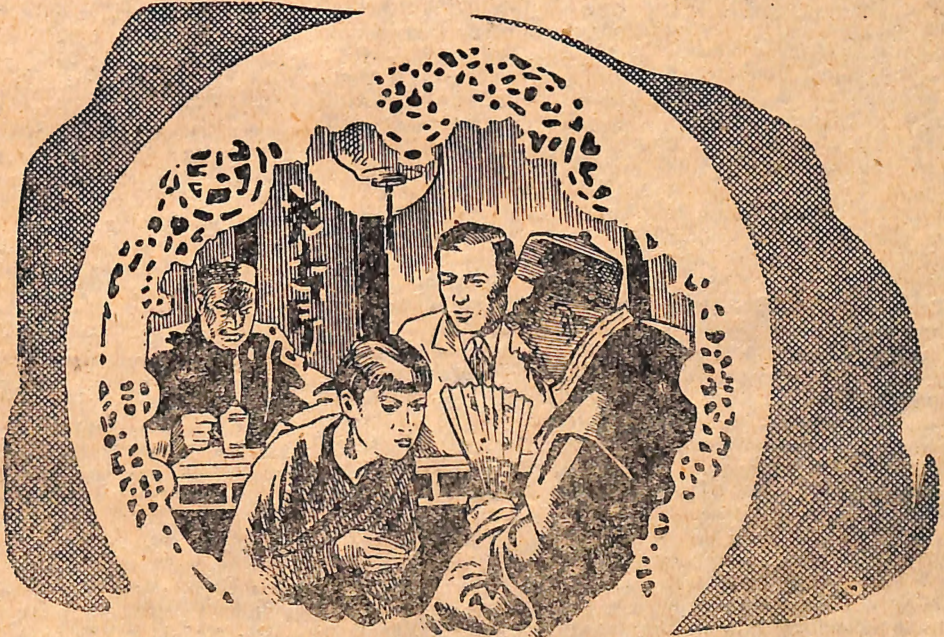
Gümüş Bildircin güzel yüzünü kısa tırnaklı, çatlak elleriyle kapadı.

— Aç mısın? Şarkı söyler sen sana yiyecek şeyler veririm.

Gümüş Bildircin, çekik gözlerini gökyüzündeki yuvanlık yüze kaldırarak öyle tatlı ve berrak, öyle yumuşak ve zengin bir sesle şakıdıkî, Çinliler hayranlıklarını ifade etmek için yelpazelerini tırnaklarına vurdular.

Con Leter, ev sahibine döndü:

— Şarkı söyledi diye onun karnını doyurduğunuz gibi,

Con Leter, Çin kızının ince yüzüne bakarak gülümsedi:
— Bir daha geldiğimde sana bir bilezik.

cezasını da affetmez misiniz? dedi. Baksanıza daha küçük bir çocuk. Büyük canavarın yatağını değiştiremiyorum madem, hiç olmazsa bu küçük bülbulü kırbağtan kurtarayım.

Tuan-Tiu gülümsedi. Masanın etrafındaki Çin büyükleri de arkalarına yaslanıp gülümsediler.

Yalnız ilk görüşte Gümüş Bildircine vurulmuş olan Küçük Bey, gülmesini bile unutmuştu. Tuan-Tiu yelpazesini sallıyordu.

— Öt küçük kuş, öt, dedi. İyi ötersen Tuan-Tiu cezası affedilecek.

O affın sesi dinlemek için malikânenin duvarlarının arkasına yığılan halk o kadar coştı ki, intizamı muhafaza etmek üzere muhafızlar geldi. O tehlike ve sır dolu anlaşılmaz mevcudiyetinin en u-

fak zerresine kadar tam bir Çinli olan Gümüş Bildircin, kendini kırbağtan kurtaran Ecnebi Şeytanına karşı duyduğu minneti ifade etmek için şakıdı... Şakıdı...

En nihayet Tuan-Tiu onu Limon Tuzunun eline verdi ve:

— Yıkayıp karnını doyur, bir de yatak ver. Dedi. Sonra Gümüş Bildircine dönerek gülümsedi:

— Şimdi seni dayaktan kurtaran asil adama teşekkür et bakayım, dedi.

Gümüş Bildircin bu sefer kendiliğinden Con Leter'in ayağına kapandı:

— Bu çamur parçasının minnetini söylemesine müsaade vermeğe tenezzül buyurun, dedi. Bu toz zerresinin yaptığınız iyiliğe karşı verecek en aşağılık bir minnet nişanesi bile yok. Fakat bir gün kaderde var da size hakir bir hizmette bulunmak fırsatı elim'e geçerse, bu esrinizin elinden gelen herşeyi yapacağına inanırım.

Con Leter, Çin kızının ince yüzüne bakarak gülümsedi:

— Bir daha geldiğimde sana bir bilezik getireceğim, bülbul, dedi. Söz veriyorum.

Gümüş Bildircin, her adında ağrıyan minicik ayaklarının üstünde sallana sallana yürüyerek lotuslu gölün üstündeki kavisli kırmızı köprüden geçip gitti.

Bir saat kadar sonra Leter, bahçenin büyük kapısında Çin büyüklerine veda etti. Çin hükümeti tarafından bir taziyek yapılsa, Tuan-Tiu'nun Nehir canavarının yatağını satacağını biliyordu. Meseleyi buna hacet kalmadan halletmeğe çalışmıştı ama, madem ki büyük Tuan-Tiu ısrar ediyordu, başka çaresi kalmamıştı.

Kalbinden vurulmuş olan Küçük Bey de Bambulu Bahçede doluşarak içini aya döktüyordu. Büyük bir ailenin kızıyla nişanlıydı ve evlenmeye mecburdu. Halbuki altın sesli Gümüş Bildircini seviyordu. Birden aklına bir fi-

kir geldi ve içine biraz su serpildi. Çien-Vu ailesinin büyük kızı baş zevcesi olacaksa, küçük bülbul de ikinci zevcesi olamaz mıydı?

O sırada Tuan-Tiu malikânesinin loş bir köşesinde iyi sonuçlar temin eden Tancının heykeli önünde diz çökmüş dua eden Gümüş Bildircin da, aynı şeyi düşünüyordu.

— Bana yardım et, ey Göklerin Tanrısı, diyordu. Yardım et de Tuan-Tiu malikânesinin en baş zevcesi, Ana Kadını olayım. Bana isteğimi verirken sana elmaslı bir mihrap yaptırırım, hergün ayaklarına en pahalı kokular dökerim. Ey, ilâhi varlık! Hatırla ki büyük imparatoriçe de Pekin'e geldiği zaman bir sokak kızından başka birşey değildi.

Fakat beş on dakika sonra, ömründe ilk defa olarak yumuşak, temiz bir yatağa yatmış uzanırken, seneler evvel bir sokak kızından imparatoriçeliğe yükselmiş olan kadını değil, ziyafet masasında ona o kadar ateşli gözlerle bakan genci düşünüyordu.

İki sene geçti...

Bu iki sene içinde çok şeyler olmuştu. Küçük Bey, Erik Çiçeğiyle evlenmişti. Çin'in evlenme kanunlarına göre, Erik Çiçeği kırmızı bir tahtırvana bindirilerek, çok şatafatlı bir merasimle kocasının evine getirilmişti. Fakat bir sene kadar sonra, bir kız çocuğu dünyaya getirince, herkesin gözünden düşmüştü. Kız çocuğunun ne faydası, ne ehemmiyeti vardı ki? Bilhassa Tuan-Tiu'nun baş zevcesi Ana-Kadın küplere binmiş ve şehrin öte tarafında bir ev açtırarak:

— Karı-koca, ikiniz de giden gidin, demişti. Gidin, hem kızınızı da alın. Bir oğlan çocuğunuz olana kadar buraya gelmeyin.

Küçük Bey:
— Gümüş Bildircinla evlenseydim, bunlar başımıza gelmezdi, diye cevap verdi.

— Ne? O sokak süprün-

tüsü, o çalgıcı parçası Gümüş Bildircin ha! Bana bak oğul, biz Tuan'lar bir şarkıcı kızı ipekler, atlaslar içinde gezdiririz, mücevherlere gömeriz, severiz, herkese gösteririz, fakat zevce diye almayız. Anladın mı? Hiç olmazsa o budalalığı işlemeyiz! Zaten ocağımızın tanrılarına etmediğimiz hakaret kalmadı.

Uzun tırnaklı, beyaz tom-bul parmaklarıyla Ana-Kadın, şu son iki sene içinde Tuan-Tiu malikânesinde işlenmiş olan kabahatları saymağa başladı.

İlk olarak Küçük Bey, anesinin razı olmadığına ehemmiyet bile vermiyerek, Gümüş Bildircin'e iki defa ikinci zevcelik mevkii'ni teklif etmişti. O şarkıcı parçası da bu teklifleri reddetmek cesaretinde bulunmuştu.

İkinci olarak Erik Çiçeği bir kız doğurmuştu.

Sonra evin reisi Tuan-Tiu, en nihayet hükümetin taziyiklerine daha fazla karşı gelemiyerek, Nehir canavarının yatağını bir mil şimale götürmeğe razı olmuştu.

Bukadarla kalsa, gene ne-

ise. Ezeli yatağının bozulmasına gazaplanmış olan Nehir canavarı bir gece bütün Mangukuko'da uyurken nehir-den çıkıp Büyük Seddin üstünden başlamış ve Şimali Çin'e alev gibi bir taun püskürtmüştü.

Ana-Kadın en küçük oğluna:

— Bütün gün gördüğümüz ne? diye çıkıştı. Cenaze, cenaze, cenaze... Binlerce insan öldü. Senin üç ağabeyin de bunların arasında. Daha binlercesi de ölüyor ve ölecek. Bütün gün ne işitiyoruz? Matemlilerin feryatlarını. Haydi çekil git karşımdan. Oğlan çocuğun oluncaya kadar da gözüme görünme.

Sessiz sessiz, sinsi sinsi ilerliyen Gümüş Bildircin bir perdenin arkasında durdu. Perdenin öbür tarafında ipek yastıklar arasında Erik Çiçeği oturuyordu. Endişeli ve mahzundu. Çünkü Ana-Kadın, Küçük Beyle onu malikâ-neden kovmuştu. Biraz sonra şehrin öte tarafındaki başka

bir eve gidecek ve oğulları oluncuya kadar dönmiyeceklerdi.

İnce işlemeli atlas perdenin arkasında Gümüş Bildircin bekliyordu. Kuzguni saçlarının ustalıkla biribrine girmiş olan örgülerinin arasında ufak siyah bir şişe vardı. Aradan geçen iki senede Gümüş Bildircinin boyu daha uzamış ve vücuduyla yüzü daha güzelleşmişti. Fakat hâlâ bir söğüt dalı gibi narindi.

Korkaklık veya tereddüt-le vakit kaybetmedi. Erik Çiçeği, biraz ötedeki şeker kutusunu almak için iğilince perdeyi hışırdatmadan elini uzattı ve Küçük Beyin karısının çay bardağına siyah şişedeki renksiz zehirden bir tek damla akıttı. Sonra gene sessiz sessiz, sinsi sinsi uzaklaştı.

Bir köşeye gelince, bazı sesler duyar gibi oldu. Sedef deniz kabuklarına benzeyen ufak kulaklarını açarak

Con Leter'in önünde
öyle bir eğildi ki, mu-
vazenesini kaybederek
sallandı. Con Leter...

dinledi.

Üç oğlunu birden kaybetmiş olan Tuan-Tiu çaycığıbaşı Çü'ya şöyle fısıldıyordu:

— Bir tek damla Çü! Bir tek damla olursa, iki üç gün sonra yavaş yavaş ölür. Fazla damlatırsan, ölüm anı olur ve şüphe uyandırır. Ecnebi Şeytanının canını alırsa, Nehir canavarı belki yatıştır diye ümit ediyorum.

Gümüş Bildircin, hiç ses çıkarmadan kendi dairesine gitti.

Çin'in en güzel, en arzu edilen kızı... Kâhya kadın Limon Tuzu, ona gehrin en büyük ailelerinden evlenme teklifleri getiriyordu. Fakat Gümüş Bildircin, bunlara ehemmiyet bile vermiyordu, çünkü herkes onu ikinci zevce olarak istiyordu. Halbuki küçük bülbulün arzusu, baş zevce hattâ baş zevce bile değil de, bir ailenin en büyük kadını, Ana-Kadın olmaktı.

İşte en nihayet o sabah Limon Tuzu, Ling-Li'den haber getirmişti. Mançukuko'da Tuan-Tiu'dan sonra en kudretli adam olan Ling-Li, Gümüş Bildircin'i baş zevceliğe istemişti.

Gümüş Bildircin'in boynunda sazi yoktu ama, içinde hâlâ bir sızı vardı. Küçük Beyin sevdiği adamın ikinci karısı olmak mı, yoksa Ling-Li'nin evinde Ana-Kadın olmak mı? Bu sualler, içini ve beynini kemirip duruyordu. Aşk... Hırs... Hırs... Aşk...

En nihayet ikisini birden elde etmeğe karar vermişti. Bir taşla iki kuş vuraçaktı.

Limon Tuzu, feryatlar ederek gelip Erik Çiçeğinin öldüğünü haber verince gülümsediğini göstermemek için başını eğdi ve içinden:

— Varan bir! dedi.

Üç hafta sonra Bülbul Avlusunda Con Leter'e bir ziyafet veriliyordu. Gene iki sene evvelki gibi Ecnebi Şeytanı ev sahibinin sağ tarafında oturuyordu. Matem rengi olan, beyazlar giymiş Küçük Bey de, onun sağındaydı.

Ziyafet masasına en son olarak sümbül şurubu getirilmişti. Con Leter, zehirli bardağı eline aldı ve masadaki bütün Çin büyükleri onu taklit ettiler.

Tam o sırada canavar perdesinin arkasından Gümüş Bildircin çıkageldi ve salına salına masaya yaklaştı. Ağır işlemeli atlaslara bürünmüştü. Siyah saçlarında alev rengi bir çiçek vardı ve omuzlarından aşağı altın iplikten örülmüş bir şal sarkıyordu.

Gümüş Bildircin durdu ve Con Leter'in elindeki siyah billür bardağa, fildişi yelpazesile dokundu.

Ecnebi Şeytanın ölümü, sade bir ölüm olarak Gümüş Bildircin'e hiç birşey ifade etmezdi. Con Leter, şeytan arabalarıyla ihtiyar Çin'in eski Tanrılarını rahatsız eden, Nehir canavarını kızdırıp Mançukuko'ya taun yağdıran adam olarak ölüme müstahaktı. Fakat kendini kırbaçtan kurtaran adamın ölmesine Gümüş Bildircin razı olamazdı. Çünkü iki sene evvel ona: «Fırsat düşünce elimden geldiği kadar yardım edeceğim» diye söz vermemiş miydi?

Con Leter'in önünde öyle bir içildi ki, muvazenesini kaybederek sallandı. Con Leter elindeki zehirli bardağı âdeti olduğu vehile tabağının sol tarafına, yani Tuan-Tiu'nun yanı başına bıraktı ve Gümüş Bildircin'in kolundan tutup düşmesine mâni oldu.

Gümüş Bildircin gülerек konuştu:

— Görüyorum, iki sene evvel vaadettiğiniz bileziği unuttunuz, dedi. Onun yerine hatıra olarak sizden elinizin değmesiyle şeref bulan bir serbet bardağını istiyorum.

Ağır işlemeli atlas ceketinin cebinden iki zar çıkardı ve birini Con Leter'e uzattı.

— Hangimiz üç yahut üçten az bir sayı atarsak, bu serbeti o içecek. Eğer bana çikarsa, bardağı da beni kırbaçtan kurtarmanızın hatırası olarak saklayacağım.

Masadaki Çin büyükleri ne ses çıkardılar ne de içlerinden geçeni belli ettiler. Gümüş Bildircin, Çin'in en güzel, en arzu edilen kadının hayatı bir tek zara bağlıydı. Heyecandan hepsi ayağa kalktılar ve bu hayat ve ölüm kumarında kimin kazanacağını görmek için beklediler.

Leter'in attığı zarın üstünde beş tane küçük nokta vardı. Gümüş Bildircin'in zarının üstünde iki. Fakat kimse bilmiyordu ki, Gümüş Bildircin bunu mahsus böyle yapmıştı. Doğuştan kumarbaz olan küçük bülbulün iki tane hileli zarı vardı. Bunlardan biri daima üçten yukarı, öbürü de üç veya üçten aşağı bir sayı atardı. Zehirli şarabı içmesin diye Gümüş Bildircin Ecnebi Şeytanına mahsus beşten yukarı sayı atan zarı vermişti.

Masadaki tabakların üstüne yayılan şalının altından siyah billür bardağı aldı ve — Uzak İngiltere'nin şerefine! diyerek şerbeti son yudumuna kadar içti.

Çin büyükleri, kurşun gibi ağırlaşan kalplerle onu taklit ettiler ve onun sallana sallana canavar perdesinin yanına gidişini seyrettiler. Kızıl işlemeli perdenin önünde Gümüş Bildircin elindeki siyah billür bardağı ve güzel yüzünü aya doğru kaldırarak bülbulün ölüm şarkısını söyledi.

Üç gün sonra Tuan-Tiu öldüğü zaman, Çin büyükleri seslerini çıkarmadılar. Bu işi Gümüş Bildircin'in yaptığından şüphe ediyorlardı ama, nasıl yaptığını bilemiyorlardı.

Gümüş Bildircin altın renkli şalının altından, hiç belli etmeden, inanılmıyacak kadar usta bir el çabukluğuyla Con Leter'in bardağı ile Tuan-Tiu'nun bardağını değiştirmişti.

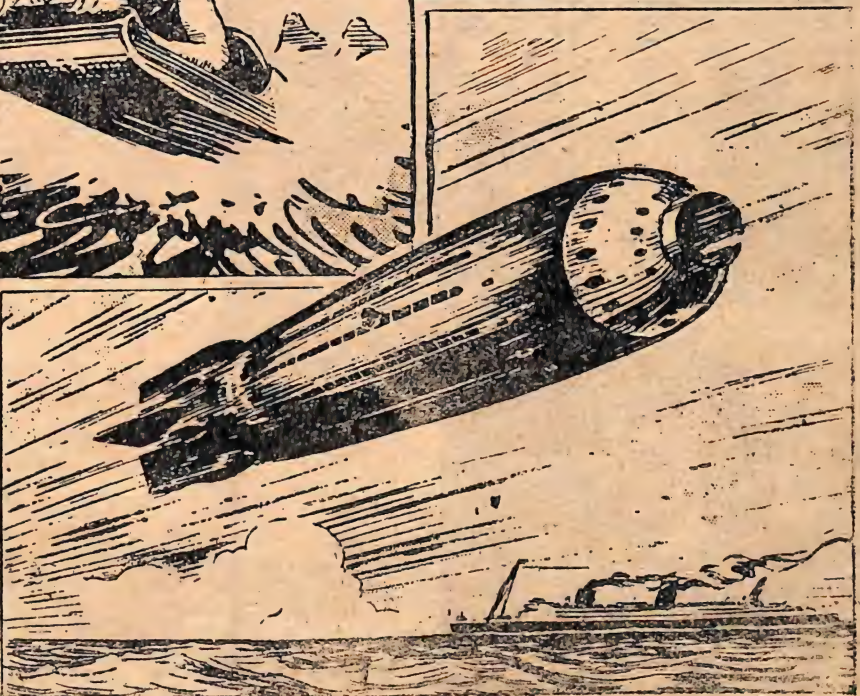
Matem haftaları bitince, Küçük Beyle evlendi. Böylece bir taşla üç kuş vurmuş, hem aşkından ve mevki hırsından fedakârlık etmemiş, hem de minnet borcunu ödemişti.

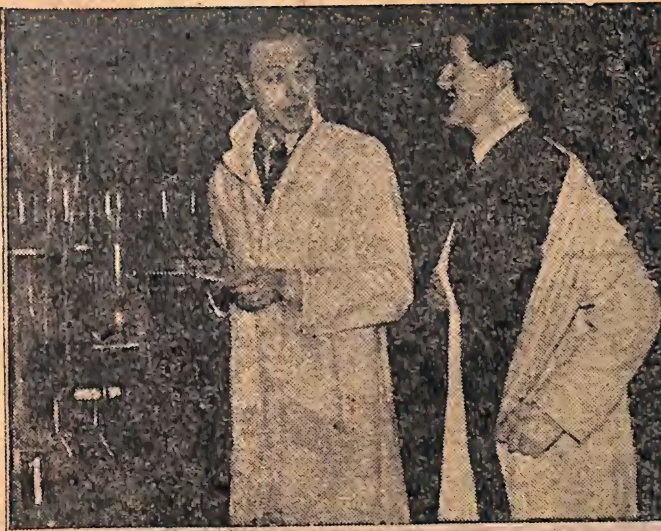
Bugünün HARİKALARI

Amerika'da yeni bir eğlence bulunmuştur. Yüzme havuzlarında ve plajlarda kullanılan bu su kızaklarını yüzdürücü olur, kızaklar için yaptırılan merdivenden kayma yerine çıkar ve oradan aşağı kayar. Kızak suya değdiği zaman fışkıran sular büyük bir zevk oluyormuş.

Aşağıdaki resimde görülen hava gemisinin tertibatı bir elektrik süpürgesine benziyormuş. Önden giren hava, arkadan çıkıncıya kadar birçok makinelerden geçerek motörlü işletiyormuş.

Detektif

OLABILIR MİSİNİZ?

1 — Rovland ve Oliver, suni petrol yapmağa çalışan iki genç kimyagerdiler. Bir pazar Rovland, lâboratuvarlarının arkasındaki küçük bahçede uğraşırken, elini kesti. Kesmeseydi, şimdi belki hayatta olurdu. Ertesi hafta cumartesi akşamı Oliver: «Ben bu gece burada değilim, bir arkadaşta kalacağım,» dedi. Rovland: «Yiyecek birşey var mı?» diye sordu. Oliver: «Bir kutu balık konservesi,» diye cevap verdi.

2 — Oliver gittikten sonra Rovland bir müddet çalıştı. Sonra gidip balık konservesini açtı ve birkaç sandviç yapıp yedi.

3 — Pazartesi sabahı Dr. Skot'un telefonu çalındı. Oliver: «Lâboratuvara gelebilir misiniz, doktor?» dedi.

4 — Doktor, Rovland'ı ölü buldu. Gencin takallüs etmiş yüzüyle vücuduna bakarak «Tetanus herhalde,» dedi. Sonra polise telefon etti ve biraz sonra gelen Mafettiş Holt'a: «Zavallı,» dedi. «Herhalde şu parmağındaki kesikten kapmıştır.»

5 — Doktorun sözüne inanmakla beraber, herşeyi tamam yapmak isteyen Holt, konserve kutusunu tahlil ettirdi ve içinde öldürücü hiçbir madde olmadığını öğrendi.

6 — Holt, vazife icabı Oliver'i sorguya çekti. Genç: «Cumartesi akşamı dokuzu geçreğ gece lâboratuvardan çıktım,» dedi. «Pazar günü bir arkadaşımda kaldım. Bu sabah geldiğim zaman, Rovland'ı ölü buldum.» Holt lâboratuvarı muayene etti.

Laboratuvar

7 — Sonra Rovland'ın masasına dikkatle bir baktı ve çıkıp gitti. Evinde zehirler hakkındaki kitabını açtı ve semptonları tetanusa benziyen ve ölümden sonra vücutta hiç izine rastlanmıyan bir zehirin mevcut olduğunu okudu.

O zaman şapkasını giyip, lâboratuvara gitti ve Oliver'i tevkif etti. Oliver'i darağacına gönderen ipucu neydi?

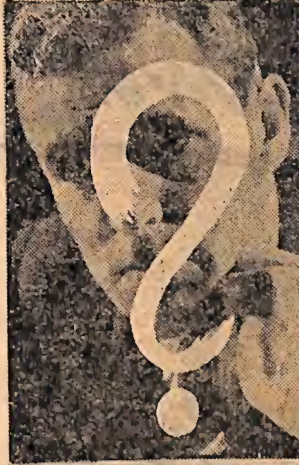
(Bu bilmeceimizin çözüsünü, gelecek haftaki bilmeceimizin altında bulacaksınız.)

GEÇEN HAFTAKİ BİLMECEMİZİN ÇÖZÜSÜ

Resim (6) daki masanın vaziyeti Müfettiş Keçpol'u şüpheyi düşürmüştü. Masa hemen kapıya dayanmış bir vaziyette idi. Masa böyle dururken, odadan çıkmak veya hut odaya girmek isteyen birisi muhakkak masayı devirirdi. Demek ki son olarak odadan çıkan, pencereden çıkmıştı.

Jonas'ın klübün parasını harcadığı meydana çıktı. Vaziyeti düzeltmek için bu yanğını tertip etmişti. Birahane-den çıktıktan sonra evine gidip pencereden yemek odasına girmiş ve halıya petrol dökmüştü. Bu esnada masayı kaldırmış sonra da yerine koymağı unutmuştu. Halının üstüne bir iki damla ufak ateş parçası koymuş, parayı alıp gitmişti.

Masanın vaziyeti olmasaydı, hem sigorta şirketinden para alıp klübün hesabını ödeyecek, hem de çaldığı para yanına kalacaktı.

PERDEDEN PORTRELER

Clark Gable (Klark Geybl) bundan kırkbeş yıl önce 1 Şubat 1901 de Ohio'da Cadiz kasabasında dünyaya geldi. Babası bir yağ tüccarıydı. Annesini daha yedi aylık bir bebekken kaybetmişti. Beş yaşına geldiği zaman Mr. William Gable oğlunun bir anneye ihtiyacı olduğuna kanaat getirerek tekrar evlendi. Küçük Clark üvey annesini çok sevmiştir. Kadıncağız ona kendi öz oğluymuş gibi muamele ediyordu.

Sekiz yaşına bastığı zaman ailesiyle birlikte beş yüz nüfusluk bir kasaba olan Hopedale kasabasına gitti. İlk tahsilini orada yaptıktan sonra ortaokula girdi. Derslerin-

de iyiydi. Hevesi doktor olmaktı. Bir gün şehre gelen seyyar tiyatronun verdiği temsillerden birisini seyretmeğe gitti. İşte ne olduysa orada oldu. Artist olmaya karar verdi.

O günden sonra birçok işlere girip çıktı. Fabrikalarda

amelelik, odunculuk, ustabaşılık yaptı. Nihayet petrolcülüğün kârlı bir iş olduğunu öğrendi. Babasıyla birlikte Ohio'da petrol arayıcılığına başladı. Şansları yardım etti. Satın aldıkları bir tarladan petrol elde etmeğe başladı. Bir akşam yorgunluğunu u-

Clark Gable

nutmak için tiyatroya gitti. Temsilin sonunda sahne arkasına giderek bir iş istedi. Onu iyi karşıladılar ve bir iş verdiler.

Clark artık petrolcülüğü falan unutmuştu. Herşeyi babasına bırakarak tiyatro kumpanyasıyla birlikte kasaba kasaba dolaşip temsillerde oynamaya başladı. Portland şehrine geldikleri zaman kumpanya iflâs ederek dağıldı. Clark tekrar iş hayatına atıldı. Önceleri bir ilân şirketinde, daha sonraları telefon kumpanyasında çalıştı.

Birkaç kuruş biriktirerek Hollywood'a gitti. Orada filmlerde rol alacak yerde tekrar bir seyyar tiyatro trupuna girdi. Tiyatro temsiller vere vere New York'a kadar geldi. İlk fırsatta Broadway sahnelerine geçti. Şimdi bacakları sakat olan Lionell Barrymore'un başrolünü oynadığı bir piyeste mühim bir rol aldı. M-G-M. rejisörlerinden birisi onu beğenerek Hollywood'a bir tecrübe filmi çevirmesi için çağırdı.

Clark tecrübe filminde muvaffak olarak ilk filmi olan " Renkli Çöl " ü çevirdi. O günden sonra en büyük

kadın yıldızlarla beraber oynadı. Claudette Colbert'le çevirdiği " Hepsi Bir Gecede Oldu " isimli komedide canlandırdığı rolle 1935 Akademi Mükâfatını kazandı.

Clark 29 Mayıs 1939 da uzun bir sevismeden sonra

Resimlerde : Clark'ın portresi ile bir film sahnesini görüyoruz.

ağaçlarıyla çevrilmiştir. Clark ata binmesini ve yabancı ördük avlamasını çok sever. " Beverly Hills " isimli güzel bir beygiriyle ölen karısının kendisine hediye ettiği "Komser" ve " Bob " isimli iki güzel cins köpeği vardır.

Yakışıklı yıldız otomobil kullanmaktan hoşlanır. Okurken gözlük kullanmaz. Şakakları ağarmağa başlamıştır. Fakat bunun kendisine başka bir güzellik verdiğini söylerler. Çiftlikte ve harifte fevkalâde temiz ve muntazam giyinir. Giyinişinde daima kendine mahsus bir stili vardır. Koyu kahve rengini çok sevdiğinden elbiselerinden ekserisi bu renktedir.

Şarkı söylemekten hoşlanmaz. Kepeğe kulaklı oluştundan çok şikâyetçidir. Okumayı sever. Fakat daha ziyade vakit geçirmek için okur. Siyasetle uğraşır. Samimiyetin en hakiki taraftarlarından birisidir. Yarattığı tip kadınlara karşı alaycı, her zaman terbiyeli olmayan bir erkek karakteridir. Hakiki hayatında beyazperdedeki görünüşünün tamamen aksidir.

kendisi gibi meşhur bir kadın yıldız olan Carole Lombard'la evlendi. Güzel yıldız harp bonusu satışından tayyareyle Hollywood'a dönerken bir kaza neticesinde öldü. Clark için bu çok büyük bir acı oldu. Kederlerini unutmak için Amerikan Hava Ordusu'na girdi. Bir havacılık kampında kısa bir talimden sonra uçan kalelerde makineli tüfek subayı oldu. Yüzbaşı rütbesiyle İngiltere'ye gönderildi. Almanya'ya yapılan birçok akınlara iştirak etti. Yapılan bombardımanlara ait uzun bir film çekti. Binbaşılığa terfi ettirildikten sonra yaş haddi dolayısıyla tekaüde sevk edildi.

Amerikan Hükümeti Carole Lombard'ı unutmadı. Onun harp tahvilâtı satarken öldüğünü göz önünde tutarak şehit saydı. Bir harp gemisine Carole Lombard adını verdi. Bu geminin denize indiril-

me merasiminde birçok büyük devlet adamlarıyla Hollywood yıldızları da hazır bulundular. Şampanya şişesini geminin bordasında Irene Dunne vurarak kırdı. Gemi denize inerken Clark Gable elinde ölmyarak çocuk gibi ağlamıştır.

Yakışıklı yıldız 1,84 metre boyunda, 87 kilo ağırlığındadır. Gözleri gri, saçları kumraldır. Stüdyosundan haftada on bin lira kadar bir para alır. Ayrıca radyodan da kazanır. Terhis olduktan sonra perdenin meşhur kadın yıldızlarından Greer Garson'la " Macera " isimli bir film çevirmiştir.

Clark 1939 senesinde rejsör Raoul Walsh'dan yetmişbeş bin liraya bir çiftlik satın almıştır. 22 dönüm tutan bu çiftliğin ortasında küçük, fakat konforlu bir köy evi vardır. Yıldız burada oturur. Evin etrafı kâmilan portakal

Bindikleri yolcu uçağı havada anı bir arıza geçirerek mecburî iniş yapmak zorunda kalmıştı. Buna mecburî inişten ziyade düştü demek daha doğru olurdu. Çünkü yolcular arasında ölenler, ağır yaralananlar ve yerde baygın yatanlar bulunuyordu. Müsademenin tesiriyle uçak hurda haş bir hâle gelmişti.

Muavin pilot kendine geldiği zaman yolculardan yalnız Carola Ballister isimli güzel bir kadının ayakta olduğunu gördü. Kadından yaralılarla meşgul olmasını rica ederek, kendisi en yakın köyden imdat istemek için yola çıktı. Güzel kadın pilot gözden kayboluncuya kadar yaralılarla şöyle bir alâkadar oldu sonra doğruca ilerde

Tehlikeli Ortaklar

yatan kocası Clyde'in yanına gitti. Ve ismini söyliyerek onu dürttü. Adam çoktan kendisine gelmişti. Fakat baygın numarası yapıyordu. Hemen ayağa kalktı. Biraz ilerde yanında çelikten ufak bir kutu bulunan ve baygın yatan adamın yanına gitti.

Onun baygın yattığını görünce üzerini araştırmağa başladı. Eline geçen bir mektuptan adamın Albert Kingby olduğunu öğrendi. Aldığı uçak biletinden Cleveland'a gittiği anlaşıyordu. Fakat onun istediği bunlar değildi. O çelik kutunun anahtarını arıyordu. Nihayet buldu. Kutunun içinden dört tane ayrı yazılmış vasiyet çıktı. Her birisi yerde baygın yatan

Kingby'ye birer milyon dolar bırakıyorlardı. Bunlardan başka üzerinde: «Salata, sebze çorbası ve rozbif!...» yemeklerinin isimleri yazılı birer liste de kutuydu. Clyde cebinden küçük bir defter çıkartarak hepsini dikkatle kopya etti. Sonra kutuyu eskisi gibi yerleştirip herşeyi eski hâline koydu. Bir müddet sonra adam ayılınca hiç birşeyin farkında olmadı.

Akşam hava kararırken pilot yardımcıları geldi. Yaralıları hastahaneye kaldırdılar. Diğer yolcular başka bir uçağa binerek Cleveland'a hareket ettiler. Carola'yla Clyde şehre gelip de otellerden birisine yerleşir yerleşmez odalarının kapısını kilitliyerek adresleri tetkike koyuldular. Dört vasiyetçiden birinci isim Cleveland şehrinde Miles Kempen'di. İkinci Newyork'da Profesör Rowland Bunlow'un, üçüncü isim Bedford'da Marie Drumman'ın ve dördüncüsü de

Tam sevmek için aradığı tipti. Jeff, onu kızdırmak için kendisini ele vereceğini söyledi...

Providence'de Ben Albee'nin-di.

O akşam şehrin en büyük gece klüplerinden birisinde dört vasiyetçiden birincisi olan Miles Kempen meşhur avukatlardan Jeff Cainghn'le görüşüyordu. Jeff le onu gece klübünün sahibi Farrel tanıştırmıştı. Avukat uzun boylu, geniş omuzlu gayet yakışıklı bir gençti. Yaptığı işlerde müşterilerinden daima yüksek bir ücret isterdi. Adli ve kanuni meselelerde şimdiye kadar hiçbir mağlûbiyete uğramamıştı.

Kempen'in avukattan istediği şey gayet basitti. Sabahleyin evleneceğini sonra uçağa binerek balayı sayahatine çıkacağını söylüyordu. Bütün varını yoğunu karısına bıraktığına dair ondan bir vasiyetname istiyordu. Jeff biraz kızarak böyle basit bir iş için kendisine değil de bir hukuk talebesine müracaat etmenin daha iyi olacağını söyledi. Kempen onun kızdığını görünce vaziyeti biraz daha açıkladı. Eski bir vasiyetnamesi olduğunu fakat onu şimdi hükümsüz bırakmak istediğini söyledi. Bu işin çok tehlikeli ve zor olduğunu aynı zamanda düşman kazanması ihtimali bulunduğunu da ilâve etti. Jeff işinin tehlikeli olduğu nisbette alacağı paranın da büyük olacağını söyledi. Daha fazla sual sormak istiyordu. Fakat adamın hâli hiç de cevap verecek bir insaninkine benzemiyordu.

Kempen'in evleneceği kadın gece klübünde şarkı söyleyen sarışın güzeli artist Lili Roegan'dı. Onlar konuşurken o da şarkı söylüyordu. İşini bitirdikten sonra gelip masalarına oturdu. Kempen avukatla onu tanıştırdı. Bir müddet kız onlarla konuştuktan sonra tekrar şarkı söylemek üzere orkestranın yanına gitti. İki erkek zevk içinde onu dinlerlerken içeriye Albert Richard Kingby girdi. Doğruca onların oturdukları masaya yürüdü. Gülmseyerek : «Ne tesadüf»

dedi. «Kempen seni bu gün telefonla bir kaç defa aradım. Şehirde olmadığını söylediler.» Jeff adamın dostça konuşmasına rağmen sesinde tehdit havası olduğunu farketti. Kempen'in hâli korkarak şaşırmış bir çocuktan farksızdı. Adam tekrar konuştu : «Kendime bir masa ayırttım.» dedi. «Salata, sebze çorbası ve rozbif ısmarladım. İstersen beraber yiye lim.»

Kempen adamın davetini nezaketle reddetti. Yalnız ertesi günü saat onüçte otelde buluşup yemek yemek için sözleştiler. Kingby her ikisine de iyi geceler dileyerek yanlarından ayrıldı. Adam gittikten sonra Jeff müşterisine dönerek eğer isterse vasiyetnameyi şimdi hazırlayabileceğini söyledi. Kempen vasiyetnameyi ertesi gün ondan alacağını; o vakite kadar onun elinde kalmasının daha emniyetli olacağı cevabını verdi. Jeff onunla vedalaşıp ayrılırken Kingby'nin gitmiş olduğunu gördü. İsmarladığı yemekleri yememiş olacaktı. Sebebinin klübün sahibi Farrel'den sorduğu zaman onun cevap vermediğini gördü.

Diğer taraftan Carola'yla kocası Clyde otel odasında bir plân kurarak Kempen'e telefon etmişler fakat onun şehirde olmadığını öğrenmişlerdi. Niyetleri ondan birkaç yüz dolar koparmaktı. Ertesi gün tekrar onu telefonla aradılar. Karşılığında Polis Müfettişi Duffy çıkarak Kempen'in o gece öldüğünü söyledi. Masa başında telefon ederken başına, arkasında duran yüzelli kilo ağırlığında bir heykel düşmüştü. Polis Müfettişi Kempen'i niçin aradığını sordu. O da hususi bir işi olduğunu, ondan iş isteyeceğini söyledi. Polis adresini alarak telefonu kapadı.

Jeff müşterisinin bir kaza neticesinde öldüğünü haber alınca adamakıllı şaşırıldı. Polis müfettişine müracaat ederek Kempen'in avukatı olduğunu söyledi. İstedigi i-

Kempen'in evleneceği kadın gece klübünde şarkı söyleyen sarışın güzeli artist Lili Roegandı...

OYNAYANLAR

Jeff James Craig
Carola Signe Hasso
A. B. Edmund Gwenn
Lili Roegan .. Audrey Totter
Kempen .. Warner Anderson

Rejisör : Edward L. Cahn
M-G-M.

Film Hikâyeleri

Avukat kadından hoşlanmaya başlamıştı. Onun cesaretine ve serinkanlılığına hayran olmuştu...

zahatı aldı. Carola ve kocasının adresini alarak onları ziyarete gitti. Fakat ikisi de hiçbir adres bırakmadan o-telden ayrılmışlardı. Jeff, müşterisinin bir kazadan ziyade cinayete kurban gittiğinden emindi. Sarışın artist Lili'yi yazıhanesine çağırarak vaziyeti ona anlattı. Bir gece evvel onun yeni bir vasiyetname hazırlattığını ve ona bir milyon dolar bıraktığını söyledi. Fakat Kempen bu yeni vasiyetnamesini imzalamadığına göre parası eski vasiyetine göre Kingby'ye kalıyordu. Belki de cinayeti o işlemiş ve polisi aldatmak üzere buna bir kaza süsü vermişti.

Jeff sarışın artiste bu işi meydana çıkaracağına söz vererek harekete geçti. Kingby'nin oteline giderek onun New York'a gideceğini öğrendi. Tirene o da bindi. Carola ile kocası da tireneydi. Ellerindeki adreslerden Kingby'nin ikinci olarak New York'a gideceğini biliyorlardı. Nitekim onu tirende yakalamışlardı. Üçü lokantalı vagona buluştular. Jeff onları uzaktan hem seyrediyor, hem de dinliyordu. Bir ara-

lık Kingby'yle Clyde yerlerinden kalkarak kompartımana gittiler. Jeff bunu fırsat bilerek ve yakışıklılığına güvenerek kadının yanına gitmişti. Bir müddet havadan sudan konuştular. Derken tiren bir istasyonda durdu. Dışarısını seyrederken ikisi de Kingby'nin bayuallarıyla istasyonda indiğini gördüler. Kadın süphelenerek Kingby'nin kompartımanına gitti. Jeff de onu takip etti. Kompartımana girdikleri zaman Clyde'i yerde ölü buldular.

Genç kadın serinkanlılığını bozmadan yerde ölü yatan kocasının ceplerini boşalttı. Hüviyetini, tabancasını alarak kendi çantasına koydu. Sonra Jeff'ten bir çakı istiyerek şapkasındaki ismini de çıkararak aldı. Artık polisler adamın hiç bir yerinden hüviyetini öğrenemezlerdi. Güzel kadın Jeff'e dönerek artık gelecek istasyonda tirenden inmesi lazım geldiğini söyledi. Avukat kadından hoşlanmaya başlamıştı. Onun cesaretine ve serinkanlılığına hayran olmuştu. Tam sevmek için aradığı tip-ti. Jeff, onu kızdırmak için

kendisini ele vereceğini söyledi. Kadın silâhını çekerek: «Bunu yapamazsınız sizi öldürürüm sonra,» diye cevap verdi. Jeff belli etmeden zile dokundu. Biraz sonra garson gelerek kapıyı vurdu. Kadın ne yapacağını şaşırmıştı. Avukat onun elinden hemen silâhını aldı. Fakat onu ele vermedi. İçerden garsona bir yanlışlık olduğunu, gitmesini söyledi. Bu hareketinden maksadı güzel kadının itimadını kazanmaktı. Kingby'nin nereye gideceğini ancak ondan öğrenebilirdi. Carola'ya kendisinin Kempen'in avukatı olduğunu, Kingby'nin bir milyon dolar mirasa konmak için onu öldürdüğünü tahmin ettiğini söyledi. Ona ortaklık teklif etti. Kadın düşündükten sonra kabul etti. Bu onlar için tehlikeli bir ortaklıktı.

New York'da ikinci vasiyete Profesör Rowland Budlow'u bulmak güç olmadı. Adres gayet sarıhtı. Adam evinde talebelerine müzik dersi veriyordu. Talebelerini savarak onları oturma odasına aldı. Jeff kendisini Albert Richard Kingby diye tanıttı. Carola'nın da kerısı olduğunu

söyledi.

Adam sual sormağa hazırlanırken Corola konuştu: «Kocamın karnı çok aç.» dedi. «Eğer buz dolabınızda biraz salata, sebze çorbası ve rozbf yemekleri varsa çıkar-tın da yiyelim!»

Bu sözler üzerine Profesörün şüphesi tamamen geçmişti. Jeff profesörün vermesi lâzım gelen bir milyon doları aldı.

Bir lokantaya giderek yemek yediler. Sonra Bedford'a tiren saatini öğrendiler. Altı saatleri vardı. Her ikisi de büyük bir tehlike içinde olduklarını hissediyorlardı. Her an Clyde gibi arkalarına bir bıçak saplanarak öldürülme-leri ihtimali vardı. Lokanta-dan çıktıktan sonra bonoları aldılar. Jeff yer ayırtmak için bildiği bir otele Carola da çanta ve bonolarını emane-tçiden almak üzere istas-yona gitti. Önce gişeye gide-rek Bedford için bir kişilik bir bilet aldı. Sonra istasyon-daki emanetçiden bir kasa kiralayarak bonolarını oraya

koydu. Çantasını alarak ti-rene bindi. Güzel kadın Jeff'i atlatmıştı.

Bedford'da Marie Drum-man'ın bir lokanta işlettiğini öğrendi. Oraya gitti. Kendi-isini genç bir delikanlı karşı-ladı. Miss Drumman'ı istedi-ğini söyledi. Genç çocuk içeri aldı. Carola, kadına kendisini kocasının gönder-diğini söyledi. Tirendeki ci-nayet dolayısıyla polislerden çekindiğini ilâve etti. Kadın karnı aç olup olmadığını so-runca yemek listesini saydı. Mrs. Drummand kapiya gi-derek: «Kocanız da burda,» dedi. Ve Jeff'i içeri aldı. Genç avukat ondan şüphelen-diği için onu takip etmişti. Onlar Mrs. Drumman'a karı koca numarası yaparken içeri hakiki Kingby girdi. Gülüm-siyerek: «Merhaba Mr. Jeff ve Miss Carola,» dedi. Artık numaraya lüzum kalmamıştı. İçeri üç silâhlı adam girdi. Kingby, avukattan aldığı bo-noları geri iade etmesini söy-le-di. Üstlerini aradılar birşey bulamadılar. Nihayet onla-rı ellerinden kaçıрмаğa ka-

rar verdiler. Bu suretle onları takip edip bonoların nerede olduklarını öğreneceklerdi.

Jeff'le Carola evden kaçır kaçmaz izlerini kaybettirdiler. Doğruca tirene binip New York istasyonuna geldiler. Güzel kadın kasadan bono-ları aldı. Bir lokantaya gittiler O sırada gazetelerin ikin-ci tabı yaptığını duydular. Jeff bir gazete aldığı zaman büyük manşetteki haberi hay-retle okudu. «Nazi harp mü-ci-mürlerin kaçma plânı ele geçirildi. A. R. Kingby ara-nıyor!...» Jeff vaziyeti anla-mıştı. Nazi şefleri dört mil-yon lirayı miras olarak A-merika'daki ajanlarına kaldı diye memlekete sokmuşlar. Sonra da ikinci bir vasiyet-name ile onları Kingby vasi-tasıyla toplattırmağa başla-mışlardı.

Jeff işi hemen polise açık-lamanın iyi olacağını söyledi. Carola bunu kabul etmedi. Çünkü polis onların ellerin-deki bonoları da alacaktı. Nihayet kadın da kabul et-ti. Beraberce polise giderek işi anlattılar. Sonra doğruca defterde yazılı dördüncü ad-rese gittiler. Bütün Naziler Başta Kingby de olmak üze-re oradaydılar. Ufak bir çar-pışmadan sonra hepsini tev-kif ettiler.

Üçü lokantalı va-gonda birleştiler. Jeff onları uzaktan hem seyrediyor hem de dinliyordu...

Gizli Mektup

X-9

NEVYORKTA BİR ADAM KARŞIMA
ÇIKTI. BU MEKTUBU SİZE GE-
TİRMEK İÇİN ELİME TUTUŞ
TURDU

VER BAKA
LİM NE
İMİŞ?

X-9

HARPER
İN GE-
TİRDİĞİ
MEKTU.
BU O-
KUYOR.

SİZİNLE KONUŞMAK İSTİY-
RUM. VAŞİNGTONA GELMEYE
İMİKÂN YOK MÜTEMADİYEN TA
KİP EDİLİYORUM ÇÜMMA GÜNÜ
ÖĞLE VAKTİ FİLADELİYAYA HAVA
MEYDANINA GELİNİZ. İĞER NA
YATTA KALABİLİRSEM SİZİNLE
GÖRÜŞÜRÜZ

İMZA

G. Ball

PERİ, BU
BALL DE
KİM OLUYOR?

NAMUSKAR BİR İN-
SAN OLMADAN EV-
VEL BLAKE'İNİN GE-
TESİNDE ÇALIŞIYOR-
DU. BELKİ BİLDİĞİ
ÖNEMLİ BİR ŞEV VAR
DIR.

YA BALL?
ONUN NE YA
DACAĞIZ?

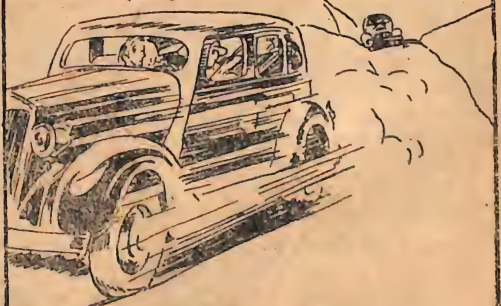
KIZ KARDEĞİLE BERA-
BER ONUN İCABINA BA-
KARIZ ÇOK SEV BİLİ-
YORLAR
SONRADA PRENS AP.
TULLAH İĞİNLE MEŞGUL OLU-
RUZ

X-9 HEMEN FİLADELİYAYA YOLLANDI.

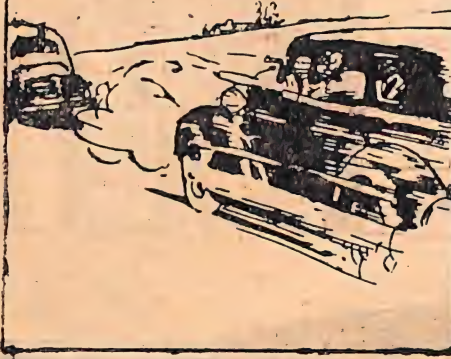
ALLAHA ÇOK SÜ-
KÜR GELEBİLDİ.
NİZ. BÜTÜN GE-
TE PEŞİMDEYDİ

ARKANIZA BAKINIZ
TAKİP EDİ-
LİYORUZ

LÄSTİK PAT
LADI. MAH.
VOLDUK..

GAYRET ÇOCUKLAR
HA GAYRET ARS
LANLARIM BENİM.

ARTIK BUNU ATLATA
MAZLAR. ÇEK GİDELİM
PİTER.

KIZKARDESİME SO-
RUNUZ VE ONU KO.
RUYUNUZ.... PRENS
APTULLAH.....

X-9 ŞEFİYLE KONUSUYOR

BU PRENS
APTULLAH
KİM?

ÇOK ZENGİN BİR
MİSİRLİ... ONU KÖRÜ-
MAMIZI ÖZEL OLA-
RAK EMİR
ETTİLER.

NEVYORKA GİDİP CİMİ BALL'I
DA GÖREYİM. BAKALIM O NE
BİLGİ VERECEK, NELER YUMURTLA
YACAK..

X.9
NEV.
YOR.
KA
YAK
LA.
SIR.
KEN
BLA.
KE
GETE
Sİ
İŞ
BA.
SIN.
DAI

DEMİK SİZ GAZETECİ-
SİNİZ.. DİNLEYİN:
DÜNYANIN EN ZEN-
GİN MÜCEVHER
KOLLEKSİYONUNA
SAHİBİM. LONDRA
DA BUNLARI
HALKA GÖS-
TERDİM.

PERİ BU
NU BURSA
DA NİÇİN
YAPMIYOR
SUNUZ..
BİR HAYIR
KURUMU
MENFATİNE
MESELA.

2.9

MISIRLI
PRENS
APTUL
LAHİN VE
BU ARA
DA HAY.
DUT
BLAKE
NİN GA-
ZETECİ-
LERE
OLAN
KONUŞ-
MASINI
DINLER
KEN..

DERHAL TUZAĞA DÜŞ-
TÜ.. HEMDE BU FİKRİ
ONUN BLAKE AKLINA
GETİRDİ.. YAMANDIR
ŞU BLAKE VESSELÂM.

İŞLER YOLUN.
DA DESENE
COE..

ŞİMDİ BU MÜCEVHER.
LERİN NASIL KORUNACA-
ĞINI ÖĞRENMEK KALİYOR.

BU GÖK
KOLAY.

SAKIN DIŞARI ÇIKMAYINIZ BA-
YAN CİMMİ BALL.. SİZİ ELE GEÇİ-
RİRLERSE AYKILI AKİBETE UĞRARSIZ.
NİZ. KARDEŞİNİZİN İNTİ-
KAMINI ALACAĞIZ.

BU İŞTE SİZE YARDIM
ETMEK İSTERİM.

2.9
BAYAN
CİMMİ
İLE
KONUŞ-
TUR.
TAN
SONRA
ŞEFİ
NE
GİTTİ.

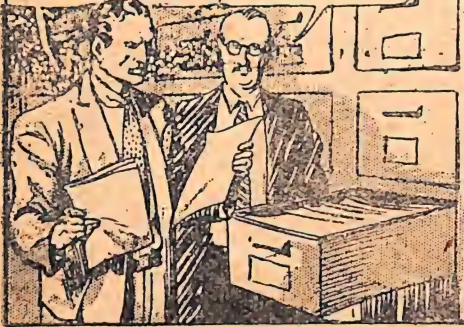
NASIL İSTERSE.
NİZ ÖYLE HARE-
KET EDİN.. HER
HALDE AKLAYARIN
İŞLER YAPARSINIZ

BLAKE'İNİN BÜTÜN
DİKKATI PRENS
APTULLAHIN ÜZE-
RİNDE.. ANCAK BU
SÜRETLER ONUN FİK-
RİNİ ÖĞRENEBİLİ-
RİM.

BU İŞ İÇİN BEN KALİFORNİYA-
NIN MEŞHUR KASA HİRSİZİ
BARNEY KILIĞINA GİRECEĞİM
SİZ DE BU HAVA-
DİSİ ETRAFA
YAYAR SINIZ

PEKİ X-9!

BÜ YENİ KİYAFE-
TİM AÇTIMI DER-
SİN BENİ HARPER.

AÇTI MI DA
SÖZ MÜ? BUKİ-
LİK SİZE BİÇİLMİŞ
KAFTANIMIS
MEGER..

BLAKE HABERİ ALDI.

MEŞHUR KASA HİRSİZİ
BARNEY BURADAYMIŞ..
İSGÜZAR BİR ADAM.. HENİ-
DE BİR BEKÇİYİ ÖLDÜRMÜŞ..
DERHAL BULUN
ONA İŞ VERECEĞİM..

MADAM CİMMİ:
KON BİR TELÂŞ,
BİR PATİRDİDİR
GİDİYOR..

MADAM NEV.
YORKTA YALNIZ
KALMAK NİYE-
TİNDE DEĞİL..
GİDİP O BAYA
HABER JER..

İSTEDİĞİNİZ BAY ŞİMDİ BURADA
YOK. SİZE YARDIM EDEBİLİR Mİ-
YIM?

MADAM CİMMİ YAZ-
LIR EVİNDE OTUR-
MAK İSTEMİYOR
NEVYORKA ÖTE-
LE DÖNECEK..

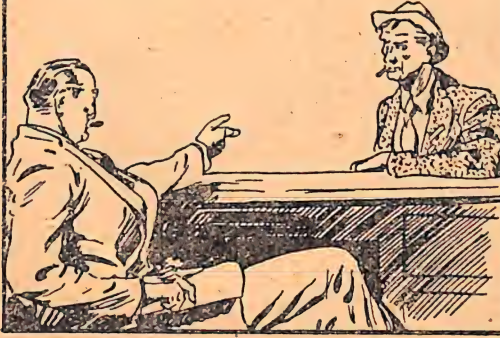
X-9 MEFSUL..
BU İŞLE BEN
HARBİBİM.

REGENTE MI ?
PEKİ PİTER. O BE-
NİM HOŞUNIA GIDI-
YOR. ONU BURAYA
GETİRİRSİNİZ

PEKİ! OTEL
KÜÇÜKTÜR. KİM
SE FARKINA
VARMAZ.

İSTE! BARNEY SU ADAM. REİS
ONU GÖRMEK
İSTİYOR
ÇOK İSGÜZAR OLDU.
GÜNÜ SÖYLÜYOR.
KONUŞALIM ŞUNUNLA

DEMİK REİSİNİZ BE.
NİMLE KONUŞMAK İS-
TİYOR ÖYLE Mİ ?

REİSİMİZ SİZE PARA
KAZANDIRMAK İSTİ-
MAVAL OKUMA YOR
ÇIKARI VARDIR

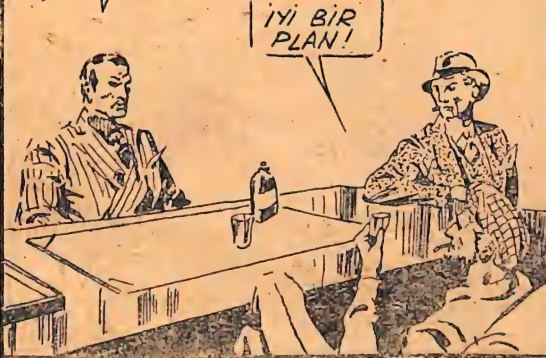
SİZE BARNEVİ
TAKTİM EDE-
RİM.

HOSGELDİNİZ.. SİZ.
DEN BAHSEDİLDİĞİNİ
O KADAR ÇOK DİNLE-
DİM Kİ... OTURUN.
PIETRO... SİGARA VE
İÇKİ VER MEMNUN
OLDUM

DÜŞÜNÜN BİR KERE...
TAM BİR MİLYON DEĞE-
RİNDE BİR MÜCEVHER
KOLLEKSİYONU. HEPI-
MİZ ZENGİN OLACAGIZ

İYİ BİR
PLAN!

CİMMİ'NİN OTELİNDE.

BEN ONUN AMÇA
SİYİM. ONU DER-
HAL GÖTÜRMEK
İSTİYORUM..

HAY HAY BAYIM.
YETERKİ BORCU
ÖDENSİN.

X. 9 UN
ARKADA-
SI HAR-
PER
CİMMİ
BALL'IN
HAYDUT-
LARIN
ELİNE
GEÇME-
MESİNE
GALİSİNİR

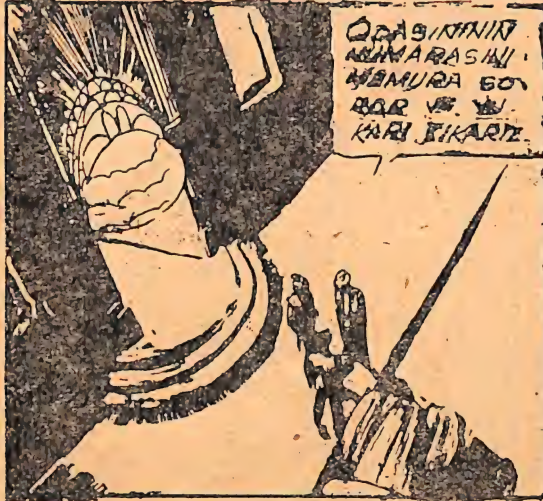
DERHAL NEYDİR
KU BIRAKIP GİT-
MELİSİNİZ. BURASI
SİZİN KİİN TEHLİ-
KELİ

BİR YERE GİTME
YECEĞİM. BEN ÇO-
ÇUK DEĞİLİM KEN.
DİMİ İDARE ETME
SİNİ BİLİRİM.

BAYIN SÖY-
LEDİKLERİ
Nİ YAPINIZ
BAYAN

SİZE YALVARIYORUM
BENİ KAPI DIŞARI ETME
YİN SONRA X-9 KIZA
CAK.

BANA
NE!

HARPERLE HİZMETÇİ CİMMİYİ
KANDIRMAĞA ÇALIŞTIKLARI SIRADA

BU GÜRÜLTÜ NE
BÖYLE.. KORKMA-
ĞA BAŞLADIM AYOL.

SUS!..

TANI BU SIRADA HAYDUTLAR BASTIRDI.

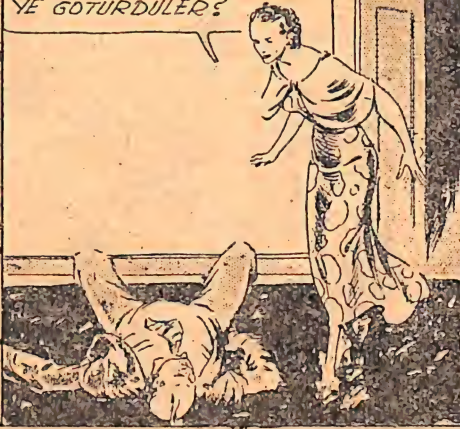
ÇABUK OLUN ÇO-
ÇUKLAR. GECİKMİ-
YELİM. YAKALA-
NIRIZ..

AL SANA
İHTİYOR
SİNEK!

CİM-
Mİ
HAR-
DERİ
YER-
DE
BAY-
GIN
BUL-
DU.

NE OLDU?
MARIYAYI NERE-
YE GÖTÜRDÜLER?

ZAVALLI MA-
RİYA! ONA
BİRŞEY YAPAR-
LAR MI DERSİN?

BİLMİYORUM. SE-
Nİ KURTARDIK YA!
X-9 U BULMALIYIZ.

CİMMİ'Yİ GETİRDİK
GÖRNEK İSTER MİSİ-
NİZ..

EYET! DER.
HAL BURAYA
GETİRİN ES-
MERLER HO-
ŞUMA GİDER.

NE?!

İÇERİ ZENGİ HİZMETÇİ MARIYA GETİRİLDİ.

MERHABA ŞEKERİM.

NE? BU NE?

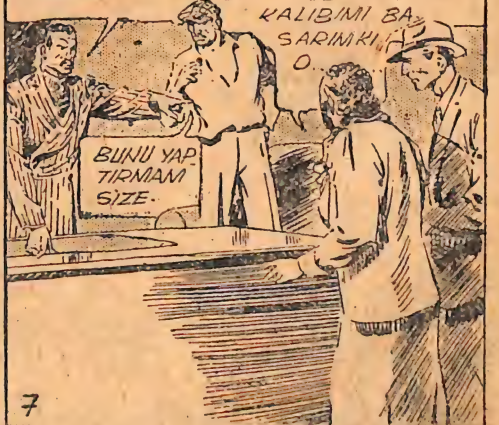
BİR ESMER DE
MEDİNİZ MİNDİ?

BLAKE ŞAKADAN HOŞLANMIŞ MEGER..

ALIN BUNU
DNARA MIH.
LAYIN

BU BİZE GELEN
GİZLİ POLİSİN SE-
Sİ... VALLAHİ O
KALIBIMI BA-
SARINKI
O.

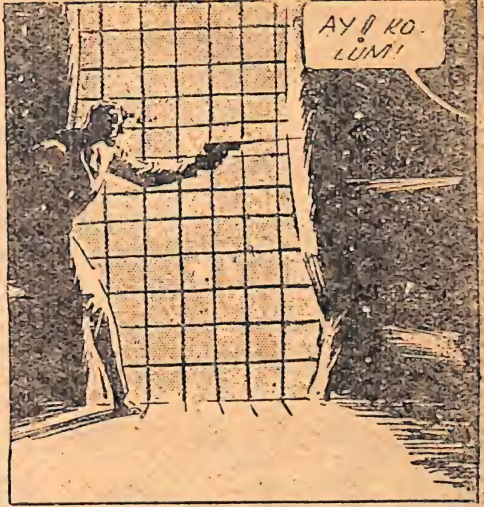
9 HEMEN TABANCASINI
ÇIKARDI. LÂMBAYI SÖNDÜRDÜ.

BİR CASUS
YAKALAYIN..

ZENKİ
HİZMET
Çİ MA.
RİYA
HERSE-
Yİ ALT
ÜST
ETTİ

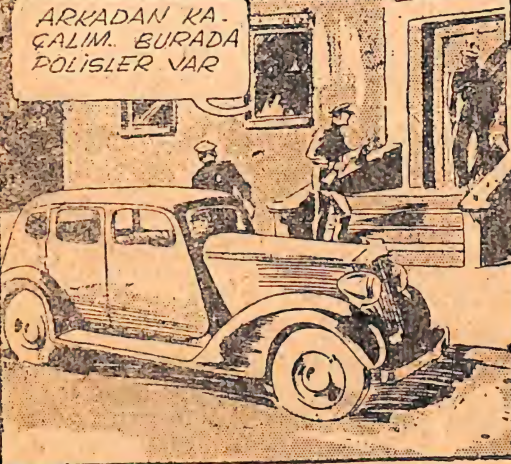

AYD KO-
LUM!

POLİSLER KAPİYI TUTMUŞLARDI.

ARKADAN KA-
ÇALIM. BURADA
POLİSLER VAR

MARİYAYI KURTARDI.
GİNİZ İÇİN SİZE TEŞEK-
KÜR EDERİM. YARANIZ
AĞIR Mİ?

HAYIR.
HAFİF

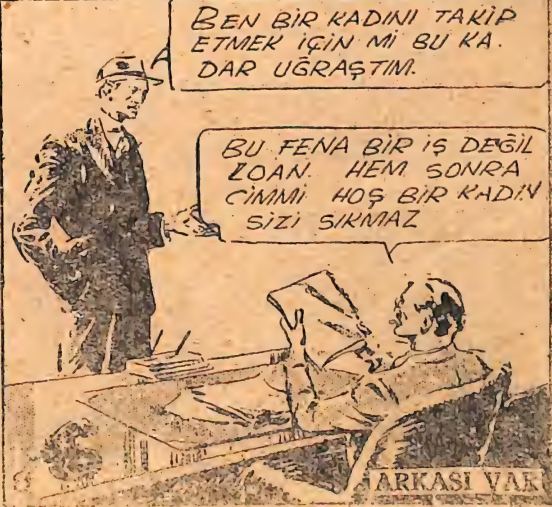
SİZE ÇOK TEŞEKKÜR EDERİZ
AMA BİZ
ŞEHİRİ
TERKET-
MİYECEĞİZ.

O HALDE SİZİN YA-
NINIZA BİRİSİNİ
KOYMAM İÇAP EDİ.
YOR BU İSE LOAN'I
VERE
CEĞİM.

BEN BİR KADINI TAKİP
ETMEK İÇİN Mİ BU KA-
DAR UĞRAŞTINI.

BU FENA BİR İŞ DEĞİL
LOAN. HEM SONRA
ÇİMMİ HOŞ BİR KADIN
SİZİ SIKMAZ

ARKASI VAR

Kepsters gülümsiyerek:

— Hayır, teşekkür ederim ama, poker oynamak istemiyorum, dedi.

Uzun boylu, yakışıklı genç:

— Pek az bir parasına oynuyoruz, diye onu teşvik etti.

— İsterse hiç para konmasın. Affedersin Eler, ama sahiden oynamak istemiyorum.

Uzun boylu, yakışıklı genç çekilip gitti.

Kepsters'in yanındaki koltukta oturan şişman adam, kalın bir sesle:

— Acayip şey, Kepsters, dedi. Hiç poker oynamıyorsun. Halbuki brig, satrang, bilârdı oynuyorsun da, pokere gelince Nuh diyorsun, peygamber demiyorsun. Neden? Pokeri niçin sevmiyorsun?

Kepsters, hafifçe omuzlarını silkerek:

— Pokeri sevmediğimden değil, dedi. Başka bir sebebi var.

Şişman adam:

— Bu kadar mühim bir sebebi öğrenmek isterim, dedi. Muhakkak meraklıdır. Haydi, anlat bakalım.

Sonra önerinden geçen garsoa seslendi:

— Bize iki viski getir öğren.

Kepsters:

— Buna rüşvet derler, Manro, diyerek gülümsedi.

— Bilirsin, ben meraklı adamımdır. Zaten yapacak birşeyimiz de yok, canımız sıkılıyor. Anlat da hiç olmazsa vakit geçsin.

— Pekâlâ Manro, anlatayım: Çok seneler evveldi. Okuldan yeni çıktığım zaman, değişik yerler görmek istedim ve Çin'e gittim. Kanton'da çalışıyordum. O sırada bizim şirket Ling-Tse nehrinin üstündeki Malabar köprüsünden Kving-Cen köyüne kadar uzanan bir şose yapmağı taahhüt etmişti. Her neyse, Kving-Cen'e gidip, etrafı tetkik etmek bana düşüyordu. Ling-Tse üzerinde yüz mil kadar gidecek, Nang-

ÇEVİREN :

ASİM YEĞİNOBALI

Resimleyen : FİRUZ

Ço'dan bir yardımcı ve birkaç alet edevat alıp, yoluma devam edecektim. Bu bana verilen ilk mühim vazife olduğu için, pek mağrur ve hayatımdan memnundum. On, oniki kadar Çinliyle beraber bir kayığa binip yola çıktım. Mayıstı. Ling-Tse mayısta hakikî bir cehennem olur. Dayanılmaz derecede sıcaktı, o kadar ki, havada elektrik cereyanı var gibiydi ve gökyüzü uçak motorları gibi homurdanan t'sen sinekleriyle doluydu. Nehrin sahilleri hiç değişmiyen bücür ağaçlarla çevriliydi. Elli mil kadar böylece gittik. Sonra ağaçlar sona erdi ve nehrin sahilleri anlatılmıyacak kadar pis kokan çamur yığınları hâlini aldı. T'sen sinekleri bile bizi terketti, ama onların yerine sivrisinekler geldi, sıtma yüklü milyonlarca sivrisinek. Durmadan kinin ve cin yutuyor ve günlerini İngiltere'den ayırdığım için kendi kendime küfretmekle geçiriyordum. Kving-Cen'e sağ salim dönebileceğimden dahi şüpheliydim.

Geceler gündüzlerden de beterdî. Gündüzleri hararet kuru olur ve insana bıçak gibi batardı. Ama geceleri... Hava boğucu, ıslak bir ateşle ağırlaşır. Bu ıslak, rutubetli ateş insanın ta ruhuna işlerdi. Karanlık hiç bitmiyecek gibi gelirdi. O sonu gelmiyecekmiş gibi görünen sa-

atleri pipo içip Çinlilerin şarkılarını dinliyerek ve dev gibi bir Çinlinin yuvarlak yüzünü andıran sisli, sarı aya bakarak geçirirdim.

Ağır ağır ilerliyorduk, insanı deli edecek kadar ağır. Çinlilerle de başım dertteydi. İçlerinden biri sıtmaya tutuldu ve bütün uğraşmalarımıza rağmen öldü. Kayığın lânele uğramış olduğu fikrine kapılarak, kaçmağa çalıştılar. Tüfeğimle tehdit ettim, para vaadettim. Homurdana homurdana baş ıgdılar. Yüz mili bir haftadan fazla zamanda katettik. Zannedersem hayatımın en mesut anlarından biri de o kayıktan çıkıp, toprağa ayak bastığım an oldu. Gerçi toprak dediğim bileklerime kadar çıkan vicak vicak çamurdu, ama ne zarar! Etraf şimdi biraz daha iyiymi. Piring tarlaları ve kerpiç kulübeli köyler görünüyordu. Köylerdeki sıska, yarı çıplak Çinliler ben yaklaştıkça kaçıp saklanıyorlardı.

Her neyse, başka bir kaza, belâ filân atlatmadan Nang-Co'ya varabildim. Burada öğrendim ki, yanıma alacak olduğum yardımcı, beni beklemekten usanmış ve tek başına Kving-Cen'e gitmiş. Bu işe çok kızdım; çünkü Nang-Co'ya gelmek için hem o kadar vakit kaybetmiş, hem de nehirde o kadar içeriye gelmişim. Maamafih küfretmekle elime hiçbir şey geçmiyecekti. Köyde oldukça iyi bir han vardı. Sahibi Van Lûz adında tahta bacaklı bir Holandalıydı. Tatlı bir adamdı. Geceyi orada geçirmeğe karar verdim.

Handa iki tane daha beyaz adam vardı. Birisi Rimirs adında dağ gibi koskocaman bir adamdı. Yüzü bir otomobilin önünü andırıyordu. Kafası kabaktı, sadece tepesinde bir tutam saç vardı. Üfak kanlı gözleri otomobil fenerini andıran gözlüklerinin altından görünüyordu. Dudakları kalın ve sarıktı. Biraz pis bir adamdı. Sırtında

kirli bir pantolon ve başında iğri büğrü bir Panama şapkası vardı. Gömleğinin önü beline kadar açıldı ve siyah kıllı, etli göğsü görünüyordu. Bukadar çok cin içip de bu kadar az sarhoş olan ve bu kadar nadide küfürler bilen bir adam görmemiştim. Mütemadiyen elindeki iskambil kâğıtlarıyla oynuyordu.

Öteki adam da ondan daha az garip değildi. Rimirs nasıl pis ve kabaysa, bu aksine o kadar temiz ve kibardı. Gayetle uzun boylu ve zayıftı. Yüzü de kemikli, renksiz ve garip bir şekilde ifadesizdi. Ömrümde bu kadar cansız gözler görmemiştim. Rimirs'dan da daha sevimsizdi.

Rimirs, ona «Papaz efendi» diye hitap ediyordu.

Rimirs'la, Papaz arkadaş filân değillermiş. Rimirs, bir sene kadar evvel gelmiş, Papaz da iki ay evvel. Rimirs, herhalde birşeyden yahut birisinden saklanıyordu. Fakat Papazın orada ne yaptığını kestirmek imkânsızdı.

Rimirs'la ben, akşamı cin içip sığara tütürmekle geçirdik. Gözlerimi onun pis turnaklı, çatlak ellerinden ayırmak için müthiş bir gayret sarfediyordum. Papaz, odanın uzak bir köşesinde tek başına oturuyordu. Yüzü tahtadan oyulmuş birşeyi andırıyor ve gözleri bizim üzerimize dikilmişti. Ama emnim bizi görmüyordu. En nihayet Rimirs'dan kurtuldum ve Holanda'nın bana verdiği ufak, havasız tavanarasına çıktım.

Ertesi sabah yola çıkmağa hazırlanırken Rimirs'la, Papaz yanıma geldiler ve: «Sizce mahzuru yoksa, biz de Kving-Cen'e gitmek istiyoruz.» dediler.

Reddedemedim. Nasıl olsa üç günlük bir volum kalmıştı. Hem de kayıkta iki beyaz adamın daha bulunması belki daha iyi olurdu. Sonra bu iki adam, merakımı uyardırmıştı. Bilhassa Papaz, o kadar hissiz görünüyordu ki! Sıcağı bile duymuyor gibiydi.

Rimirs'ın büyük, eski bir bavulu vardı. Bavulun üstü, etiketlerle kaplıydı - Penang'dan, Singapur'a; Rio'dan, San Domingo'ya, Bangkok'tan, Seylan'a; San Fransisko'dan Şanghay'a filân falan. Papazın hiçbir eşyası yoktu. Rimirs, aynı zamanda ağır bir tüfek de taşıyordu.

Birinci gün iyi geçti. Çinliler, Kving-Cen'e gitmeğe çok hevesli olduklarından, istahlı istahlı şarkı söyleyerek ilerliyorlardı. Yol oldukça düzgündü ve hava eskisinden çok daha serindi. Papazın o gün bir tek kelime bile söylemediğini zannetmiyorum. Ama Rimirs, altı insana yetecek kadar konuştu.

Gece küçük bir ırmağın kenarında mola verdik. Papaz yemek yemedi ve uzattığım battaniyeyi de red ederek yere yattı. Uyudu mu, uymadı mı bilmiyorum. Rimirs, görülmemiş derecede yemek

yedi, sonra iskambil kâğıtlarını çıkardı. Gözlerimin ötede uzanan adamın karaltısına dikilmiş olduğunu farketmiş olacak ki «Tuhaf mahlûk, şu Papaz Efendi,» dedi.

«İyi tanır mısın?» diye sordum:

«Sen ne kadar tanırsan, ben de o kadar tanırım. İki ay kadar evvel tek başına Navg-Co'da peyda oldu. Ne eşyası vardı ne birşey.»

O gece Rimirs'ın horultularını dinleyip sisli semayı seyrederek yatarken, Papaz aklımdan çıkaramadım ve: «Acaba bu garip sessiz adamın kalbindeki garip sır nedir?» diye düşündüm durdum.

Ertesi gün işimiz zorlaştı. Bir bataklıktan geçmemiz icap etti. Durgun suların pis kokusu dayanılacak gibi değildi. Fakat Papaz hiç sesini çıkarmadan yoluna devam ediyordu. Yüzü hâlâ ifadesizdi. Öğleden sonra ufak bir

Cinli sükûnetle ona baktı, sonra: "Biricik oğlumdu" dedi. "Birinizin ölmesi lâzım. Cana can..."

tepeye geldik. Tırmanmağa başlamazdan evvel, bir mola verdik ve biraz birşeyler yemeğe oturduk.

Yemeğin ortalarındayken, kulağımın dibinden bir kurşun vinlayıp geçti ve Çinliler

bağırarak ayağa kalkıp ka-
çtılar. Başımızın üstünden
birkaç kurşun daha uçtu ve
karşımızdaki çalılıkta bir kı-
pırtı oldu. Rimirs, tüfeğini al-
dı ve müthiş küfürler savu-
rarak çalılığa ateş etmeğe
başladı. Papazın da ceketinin
düğmelerini ağır ağır çözdü-
ğünü ve iç cebinden bir ta-
banca çıkarıp rastgele ateş
etmeğe başladığını gördüm.
Ben de onları taklit ettim.

Birkaç dakika içinde her-
şey olup bitti. Birisi beni ya-
kaladı. Beş, altı Çinli, müte-
madiyen küfürler savurarak
çırpınan Rimirs'i yatıştırma-
ğa çalışıyorlardı. Papaz hiç
sesini çıkarmadan teslim ol-
muştu. Kurşunlarımızdan hiç
olmazsa birinin bir işe yara-
dığını gördük. İki Çinli, ça-
lıların arasından bir ceset çı-
karmışlardı.

Arkamızdan dürtükliyen
namlularla, tepeyi çıkıp öbür
tarafa indik. Rimirs, hâlâ kü-
für ediyordu. Kerpiç kulübe-
lerden ibaret bir köye geldik
ve en büyük kulübeye girdik.
Kapıyı üstümüzden sürmele-
diler. İçinde bulundugumuz
oda küçüktü ve tavandaki geni-
ş delikten başka penceresi
yoktu. Yol arkadaşlarıma
baktım. Rimirs, bağdaş ku-
rup oturmuş, elindeki iskam-
bil kâğıtlarıyla oynuyordu.
Papaz duvara dayanmış, sec-
cadelere birinin örneğini
tetkik ediyordu.

Biraz sonra kapının sür-
meleri açıldı ve içeri bir Çin-
li girdi. Hepimizin önünde
yerlere kadar eğildi sonra:

«Baylar, dedi. (İngilizcesi
mükemmeldi.) gayanı teessüf
bir vaka cereyan etti. Bizim-
kilere ateş ederken, biriniz
biricik oğlumu öldürdünüz.»

Rimirs:

«Ee?» diye homurdandı;
«o da bizi öldürmeğe kalkış-
mamış mıydı?»

Çinli sükûnetle ona baktı
sonra:

«Biricik oğlumdu» dedi.
«Birinizin ölmesi lazım .Ca-
na can. Hepinizi öldürürdüm
ama, paraya ihtiyacım var.
Öteki ikinizi rehlin olarak a-
laklayacağım. Hanginizin öle-

ceğini aranızda .kararlaştı-
rın.»

Papaz hiç sesini çıkarma-
dı. Bense korkmuştum. Çok
gençtim ve birden, sıcağa ve
sivrisineklere rağmen hayat
bana pek tatlı görünüyormuş-
tu.

«Ne yapacağız?» diye ba-
ğırdım.

Rimirs:

«Siz ikiniz aranızda karar-
laştırın» dedi. «Benim ölme-
ğe niyetim yok.»

Bu sefer Papaza döndüm.
«Ne yapacağız?» diye sor-
dum.

Papaz elini koluma koydu
ve sesinde beni şaşırtan bir
tatlılıkla:

«Sakin ol oğlum.» dedi.

Rimirs, gözlerini iskambil
kâğıtlarından ayırarak bize
baktı.

«Evli misin Kepsters?» di-
ye sordu.

«Hayır.»

«Ya sen, Papaz efendi?»

«Hayır.»

«Bakın, gördünüz mü?
Ben eyliyim işte. Hem de gü-
zel bir kızla. Adı da Tili.
Kanton'da oturuyor. İki se-
nedir görmedim. Kimbilir ne
yapıyor? Ne güzel kızdır bir
bilersen... Siz aranızda karar-
laştırın. Evli adamların ölme-
si doğru olmaz.»

Papaz kendinden umulmı-
yan sert bir sesle:

«Karnı terkettiğin za-
man, bunu hiç düşünmedin
ama, değil mi?» diye bağırdı.
«Kura çekeceğiz, sen de da-
hil olacaksın. Ver o kâğıtları
bana.»

Rimirs, itaat etti. Papaz
devam etti:

«Oturun bakalım. Poker
oynuyormuşuz gibi kâğıtları
taksim edeceğiz.»

Rimirs:

«İyi bir fikir.» dedi. «En
fena kâğıt kime düşerse o
gidiyor değil mi?»

Papaz:

«Hayır.» dedi. «En iyi kâ-
ğıt kimdeyse o gidiyor.»

Bunu takip eden korkunç
dakikaları anlatmıyacağım.
Hissemize düşen kâğıtları
nasıl aldık, nasıl açıp baktık
bilmiyorum. Hepimizin eline

bakan Papaz:

«Baylar kurban benim,»
dedi ve yere bir floş ruayal
attı.

İlk defa olarak gülümsedi-
ğini gördüm. Bana dönerek:

«Kanton'a ne zaman dö-
neceksiniz?» diye sordu.

«Üç ay kadar sonra.»

«Bir mektup versem götü-
rür müsünüz?»

«Tabii.»

Cebinden kâğıt kalem çı-
kararak birşeyler yazdı. Son-
ra zarfın içine koyup bana
verdi. Zarfın üstünde: (Ko-
miser Bisli, Polis Merkezi,
Kanton) yazıyordu.

★

İşim umduğumdan da u-
zun sürdü ve Kanton'a ancak
altı ay sonra dönebildim.
Döner dönmez ilk işim Ko-
miser Bisli'yi aramak oldu.
Mektupta şöyle yazıyordu:

«Azizim Bisli, artık beni
aramana lüzum yok. Bunu
getiren adam ne olduğumu
anlatır. Leo Krell.»

Komiser:

«Ne oldu?» diye sordu.

Anlattım. Bitirince komi-
ser kalkıp bir dosya aldı ve
içinden bir resim çıkardı.
Resmin altında şu kelimeler
vardı: «Keskin yahut Poker
Kralı Leo Krell, yahut Tomas
Leyn, yahut Rahip Krell vs.
vs. Sakhte çek yazmak, dolan-
dırıcılık ve cinayet suçların-
dan maznun.»

Bu resim Papazın resmi-
di. İçim bir acayip oldu. Ko-
miser:

«Keskin, hakikaten de
Poker kralıydı.» dedi. «Kâğıt-
ları dağıtırken en iyilerini
daima kendine alırdı.

Ben:

«Kimi öldürmüş?» diye
sordum.

«Metresini. Tili Rimirs a-
dında bir kadın. Fena bir ka-
dın ama, cinayet ne de olsa
cinayettir.»

Elimde olmadan bir çığlık
kopardım ve koşa koşa ka-
rakoldan çıkıp gittim.

İşte o zamandanberi po-
ker oynamıyorum. Braka-
lım bu bahsi artık. «Poker»
kelimesini ancak bile içim
bir garip oluyor.

TÜRK ROMANLARI

TÜRK ROMANLARI MİLLÎ TERBİYE VERECEK, MİLLÎ KAHRAMANLIKLARIMIZI AŞILIYACAK ESERLERDİR

YAZAN : MAHMUT ATTILÂ AYKUT

İSTİKLÂL HARBİNİN BAŞTAN BAŞA KAHRAMANLIK, FEDAKÂRLIK VE ZAFER DEKORU İÇİNDE GEÇEN BAŞTAN BAŞA MERAKLI, HİS VE KAHRAMANLIK ROMANI. BU GÜZEL KİTAP 134 SAYFADIR. FİATİ 80 KURUŞTUR.

YAZAN : APTULLAH ZİYA KOZANOĞLU

TARİHİN MUAZZAM BİR DEVRİNİ DOLDURAN BÜYÜK TÜRK KAHRAMANININ ROMANINI. BU ESER DE DİĞERLERİ GİBİ DÖRT RENKLİ NEFİS BİR KAPAK İÇİNDE 10 BÜYÜK VE BİRÇOK KÜÇÜK RESİMLERLE SÜS-LÜ 180 SAYFADIR. FİATİ 125 KURUŞTUR.

ÇIKARAN:

